NUMMER 4 I JAARGANG 2016

Nu weet je het!

universiteit hasselt
KNOWLEDGE IN ACTION

DE 'SPARTAANSE' HOBBY VAN BART JANSSENS

blz. 38

OP WERFBEZOEK IN DIEPENBEEK

blz. 6

ALLE VAKANTIES IN ÉÉN KALENDER

blz. 24

TEAM OSCAR IN HOGERE SFEREN

blz. 34

“Opleidingen die inspelen op maatschappelijke ontwikkelingen en noden, daar gaan we voor.”

Maria Segantini
(faculteit Architectuur en kunst)

Strategisch doel onderwijs

UHasselt tekent aan een strategisch opleidingsaanbod.

universiteit hasselt
KNOWLEDGE IN ACTION

4 Vooraan
Instellingsreview

6 Gecoverd
UHasselt krijgt een facelift

12 Voor u bezocht
Logomania in Oude Gevangenis

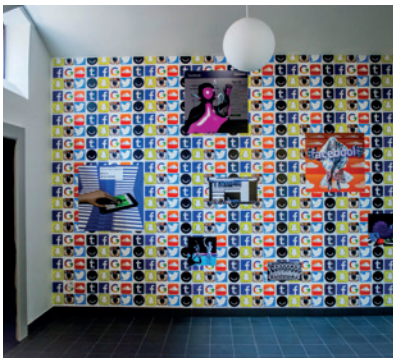

16 Good Practice
Distance learning bij statistiek

17 Drie op een rij
Drie tips om te doen/zien/luisteren/ontdekken…

18 Elevator Pitch
Steven Nagels over zijn onderzoek en ambities

20 Weet je dit nog
Kinderuniversiteit anno 1984

21 #UHasselt
De leukste posts op onze sociale media

23 Personeelsweetjes
Geboorten, huwelijken en jubilarissen

24 Vakantiekalender 2017

26 In beeld
Dag van de Wetenschap

28 Dienst in de kijker
Onderzoeksgroep EDM

32 De collega
Andres Henckens (CID)

34 Weetjes zonder grenzen
Met het OSCAR-team in hogere sferen

37 Kunst op de campus
Kunstwerk in de kijker

38 De hobby van…
Bart Janssens doet aan Ultra Trail

42 Wist je dit ook?
Frank Neven op gastcollege bij Google

44 VLUP
Ontdek je plekje in Nederland

46 Column
P.OWerpoint

47 Zoek en win!

48 Gespot in ‘t gevang
De warmste unief

Heb je tips of ideeën? Mail ze naar nieuws@uhasselt.be!

C OLOFON

Concept	Koen Santermans, Arne Biesmans en Birgit Leen
Redactie & eindredactie	Arne Biesmans Birgit Leen
Vormgeving	Dave Bosmans Mayte Gomez Sanchez
Fotografie	Liesbeth Driessen
Druk	Profeeling
Verantwoordelijke uitgever	Marie-Paule Jacobs beheerder UHasselt Universiteit Hasselt campus Hasselt Martelarenlaan 42 BE-3500 Hasselt

DE WEG NAAR DE INSTELLINGSREVIEW

In 2017 'ondergaat' de UHasselt – als laatste universiteit in Vlaanderen – haar instellingsreview. Achter de schermen wordt er al druk getimmerd aan een positief resultaat. Maar wat staat er de komende maanden eigenlijk op stapel?

KRITISCHE ZELFREFLECTIE

ONDERWERPEN

visie en (onderwijs)beleid

beleidsuitvoering

evaluatie & monitoring

verbeterbeleid

EERSTE LOCATIEBEZOEK (9-10/02/2017): VERKENNING

inzicht in

- interne gang van zaken in instelling
- specifieke aandachtspunten van instellingsbestuur
- tevredenheid bij studenten, docenten en belanghebbenden

FOCUSTHEMA'S:

- Studentenondersteuning
- Personeelsbeleid
- Verwevenheid onderzoek-onderwijs

gesprekspartners

- instellingsbestuur
- kwaliteitszorgdeskundigen
- docenten uit bestuursorganen
- studenten uit bestuursorganen

bespreking reviewtrails

- trail 1: horizontaal *(zie hiernaast)*
- trail 2: verticaal *(zie hiernaast)*

TWEEDE LOCATIEBEZOEK (8-9-10/03/2017): VERDIEPING

TRAIL 1
HORIZONTAAL

= thema in breedte

- studentgecentreerd onderwijs
- studentenparticipatie
- employability skills

visie en beleid

- opleiding A
- opleiding B
- opleiding C

TRAIL 2
VERTICAAL

= beleidstopic in diepte van planning tot evaluatie en bijsturing

- employability skills
- kwaliteitszorg
- internationalisering

onderwijsbeleid

- opleiding A
- opleiding B
- opleiding C

TRAIL 3
REGIE KWALITEITSBORGING OPLEIDINGEN

- interieurarchitectuur/architectuur
- geneeskunde
- biomedische wetenschappen

pilots

V	visie
I	innovatie
S	strategie
I	intervisie
O	ontwikkeling
-	van
O	onderwijs

OP WERFBEZOEK IN DIEPENBEEK

PLANNEN, TIMMEREN,

SJOUWEN

De komende jaren wordt de UHasselt weer wat groter – letterlijk. Op campus Diepenbeek en Hasselt komt er in totaal 16.000 vierkante meter extra ruimte bij. En Gebouw D krijgt een grondige renovatiebeurt. Nu de eerste werfkraan in Diepenbeek gesignaleerd is, gaat *Nu weet je het!* poolshoogte nemen met Bruno Janssen en Jan Vanhove. Petje af, bouwhelm op!

Wie dezer dagen de Fitlink passeert, kan moeilijk náást de werfwerken kijken. Een rood-oranje kraan torent hoog boven de campus uit, het werfstof danst op het ritme van de boormachines... De komende maanden moet op deze plek een hal van 800 vierkante meter groot en 9 meter hoog verrijzen, helemaal opgetrokken in beton. De 'fuifbunker', in de studentenmond. "Tja, die naam dekt de lading niet", zet facilitair beheerder Bruno Janssen de puntjes op de i. "Het is een *multifunctionele* hal die 's avonds inderdaad geschikt is voor fuiven. Maar de UHasselt, bijvoorbeeld, zal er ook examens en praktijklessen voor grotere groepen organiseren." Edwin Venderickx (eigenaar van Fitlink, bouwheer in dit dossier) knikt. "Misschien moeten we de studenten vragen om de bunker een andere naam te geven. 'Fitlink' werd 25 jaar geleden ook bedacht door een student, wist je dat?"

We staan aan de werfomheining, die'versierd' is met impressies van de hal die in september 2017 de deuren moet openen. Tijdens ons bezoek zijn de bouwvakkers druk in de weer met de paalfunderingen. Of de deadline gehaald wordt? "Ondanks de vertragingen bij het aanleggen van de nutsvoorzieningen liggen de werken op schema", zegt Edwin vol goede hoop. Bruno Janssen: "Bouwtechnisch is dit eigenlijk niet zo'n moeilijke constructie: recht op recht, industriebouwtechniek… Eens de vloerplaat ligt, gaat het snel. Al kan een superstrenge winter altijd nog roet in het eten gooien." De blik van Edwin Venderickx leert dat hij haast elke dag de vingers kruist voor een *zachte* winter…

KRAAN

De bouw van de Fitlink-bunker is slechts het begin van een hele reeks bouwwerken/renovatieprojecten op campus ►

Bruno Janssen en Jan Vanhove op de Fitlink-werf.

Diepenbeek *(zie blz. 10-11)*. "Deze nieuwbouw is een project van de Fitlink. Het enige wat de UHasselt gedaan heeft, is grond ter beschikking stellen", aldus Bruno Janssen. Dat de universiteit geen bouwheer is, scheelt zijn diensten wat werk. "Voor bouwprojecten van de UHasselt moeten we een plan van eisen opmaken, dat vervolgens vertalen in een lastenboek, architecten aanstellen, na het finale ontwerp een gedetailleerd lastenboek opstellen, dat dan weer aan aannemers overmaken, de hele bouwwerf opvolgen… En belangrijk: je moet natuurlijk ook het hele financiële plaatje rondfietsen. Dat hele proces is enorm complex en wordt gedragen door héél wat diensten en collega's."

Maar dat de bunker géén UHasselt-bouwproject is, wil nog niet zeggen dat er rustig achterover geleund kan worden. Die gigantische kraan, bijvoorbeeld, baart onder meer Jan Vanhove (dienst MAT) zorgen. "We zijn dan wel geen bouwheer, tóch wonen we regelmatig werfvergaderingen bij. We bespreken dan heel praktische zaken, onder meer veiligheid. Want het risico bestaat natuurlijk dat studenten met een paar *pinten* te veel op in die kraan kruipen. Dat willen we vermijden."

Edwin Venderickx: "Gelukkig heb je bij fuiven ook stewards die een oogje in het zeil houden. Dat scheelt, maar we proberen de werf zo goed mogelijk af te sluiten, in samenspraak met de UHasselt." Aan het eind van het gesprek vraagt Edwin zijn gezelschap nog even om raad. "We zouden de studenten graag betrekken bij onze *facelift*. Hen vragen wat ze zoal missen in de Fitlink. Maar hoe *begin* je daaraan?" Bruno heeft de gouden tip. "Misschien eens aankloppen bij de Studentenraad en de praesessen." Intussen zijn de bouwvakkers bijna aan hun lunchpauze toe.

IN DE NATUUR

Nadat Jan Vanhove even aanstipt dat er nog concrete afspraken gemaakt moeten worden rond de stockage van meubilair, tronen hij en Bruno ons mee naar de 'containers' achter het laboblok van Gebouw D. Die werden midden oktober neergepoot – onder de bomen, vlakbij de Demer (rustieker kan haast niet). Wanneer we langslopen, is een verhuisfirma nét aan het sjouwen met bureaus, stoelen en rekken. Jan Vanhove: "De tijd dringt, want overmorgen verhuizen twintig onderzoekers van de vakgroepen Biologie en Chemie naar deze nieuwe werkplek *(intussen zitten ze er al twee maanden, red.)*." Viviane Mebis, die op het secretariaat van Wetenschappen werkt, ziet er nauwlettend op toe dat alles op de juiste plaats komt te staan. "Mooi hier hè, in de natuur", lacht ze.

"We hebben de containers wat hoger boven de grond laten plaatsen. Want die Demer durft nogal eens buiten zijn oevers te treden", glimlacht Jan. 'Container' is overigens een misleidende term. In werkelijkheid gaat het om ruime, comfortabele units die uitgerust zijn met zowat alles waarover een kantoor

moet beschikken. Inclusief een warmtepomp om de collega's warm te houden op koude dagen – en om voor wat verkoeling te zorgen op warme dagen. "Je kan deze units niet meer vergelijken met die van tien jaar geleden", zegt Bruno. "Onder druk van milieu- en energieregelgeving zijn ze bijvoorbeeld al véél beter geïsoleerd."

CHEMIETOREN

Maar waarom die kantoorunits? Jan: "Wetenschappen heeft een acute nood aan extra werkplekken. Het F-blok is te klein geworden en ook de rest van Gebouw D zit eivol, dus er was snel een oplossing nodig." Die units zijn overigens slechts een voorsmaakje van een heus 'containerdorp' dat in het eerste kwartaal van 2017 zal worden opgetrokken. "In de volgende maanden beginnen we met de afbraak van de F-blok, want die moet plaatsmaken voor de 'chemietoren'. Om die verbouwingsperiode te overbruggen, gaan we dus eveneens units installeren. Het gaat niet enkel om kantoren, maar ook om computer- en leslokalen." Waar dat – zoals Jan Vanhove het met een flinke knipoog noemt – *containerpark* exact zal komen te staan? "Dat moeten we nog bepalen. Eens de containers *up and running* zijn, gaan we verhuizen. Pas daarna beginnen we aan de sloopwerken. Vooraleer de chemietoren klaar is, zijn we toch al twee tot drie jaar verder."

Samen met de verhuizing van de faculteit BEW naar campus Hasselt (voorzien in 2019) zal de gloednieuwe chemietoren de broodnodige ademruimte creëren in Gebouw D. Bruno Janssen: "En dan kunnen we ook weer wat orde en logica aanbrengen in dat lappendeken van kantoren en labo's van faculteiten en opleidingen."

TO DO'S

Viviane Mebis staat nog steeds aanwijzingen te geven aan de verhuisjongens wanneer Jan Vanhove op een (belangrijk) probleem stoot. "De netwerkkast voor deze units moet nog in orde gebracht worden." Alsof de duivel ermee gemoeid is, komt hij op weg naar zijn bureau… Andres Henckens tegen. "Denk je aan de internetaansluiting in onze nieuwe containers?", zo vraagt Jan even snel. Maar intussen had projectleider Dany Polus het probleem al opgelost… Terwijl Jan naar z'n kantoor wandelt, lijkt hij in z'n hoofd zijn *to-dolijstje* na te gaan. "Er komt véél kijken bij zulke bouw- en renovatieprojecten. Grote en kleine dingen, het ene nog dringender dan het andere. En wanneer dat allemaal achter de rug is, dan begínt het werk eigenlijk pas."■

"De containers staan wat hoger boven de grond. De Demer durft al eens buiten zijn oevers te treden hè."

Een impressie van de chemietoren.

‘FACELIFT’ VOOR UHASSELT

De komende jaren staan er aan de UHasselt heel wat verbouwingen op stapel. Waarom eigenlijk? En vooral: welke?

“De bouwwerken en renovaties kaderen in de uitrol van ons tweecampusmodel, waarbij de UHasselt een ankerpunt heeft in zowel de stad (Hasselt) als op de groene campus (in Diepenbeek)”, zegt beheerder Marie-Paule Jacobs. Een model dat heel wat universiteiten in Europa hanteren. “De humane wetenschappen (rechten, economie en op termijn architectuur) en algemene administratieve diensten hebben/krijgen een vaste stek in de binnenstad. Campus Diepenbeek, ons tweede ankerpunt, is de thuis van exacte wetenschappen, industrieel ingenieur, geneeskunde en levenswetenschappen. Daar heb je ook alle labo’s, spin-offs, wetenschapsparken en zware onderzoeksinfrastructuur.”

Bruno Janssen: “We hebben de afgelopen periode samengezeten met de faculteiten over hun toekomstplannen en noden. Op basis daarvan hebben we dan plannen uitgetekend. Wat bleek uit onze analyse? Door de groei van de universiteit in Diepenbeek alleen al is er, als antwoord op de behoeften van *alle faculteiten*, 6.000 vierkante meter extra ruimte nodig. Daarom dus onder meer de bouw van de chemietoren en renovatie van Gebouw D.”

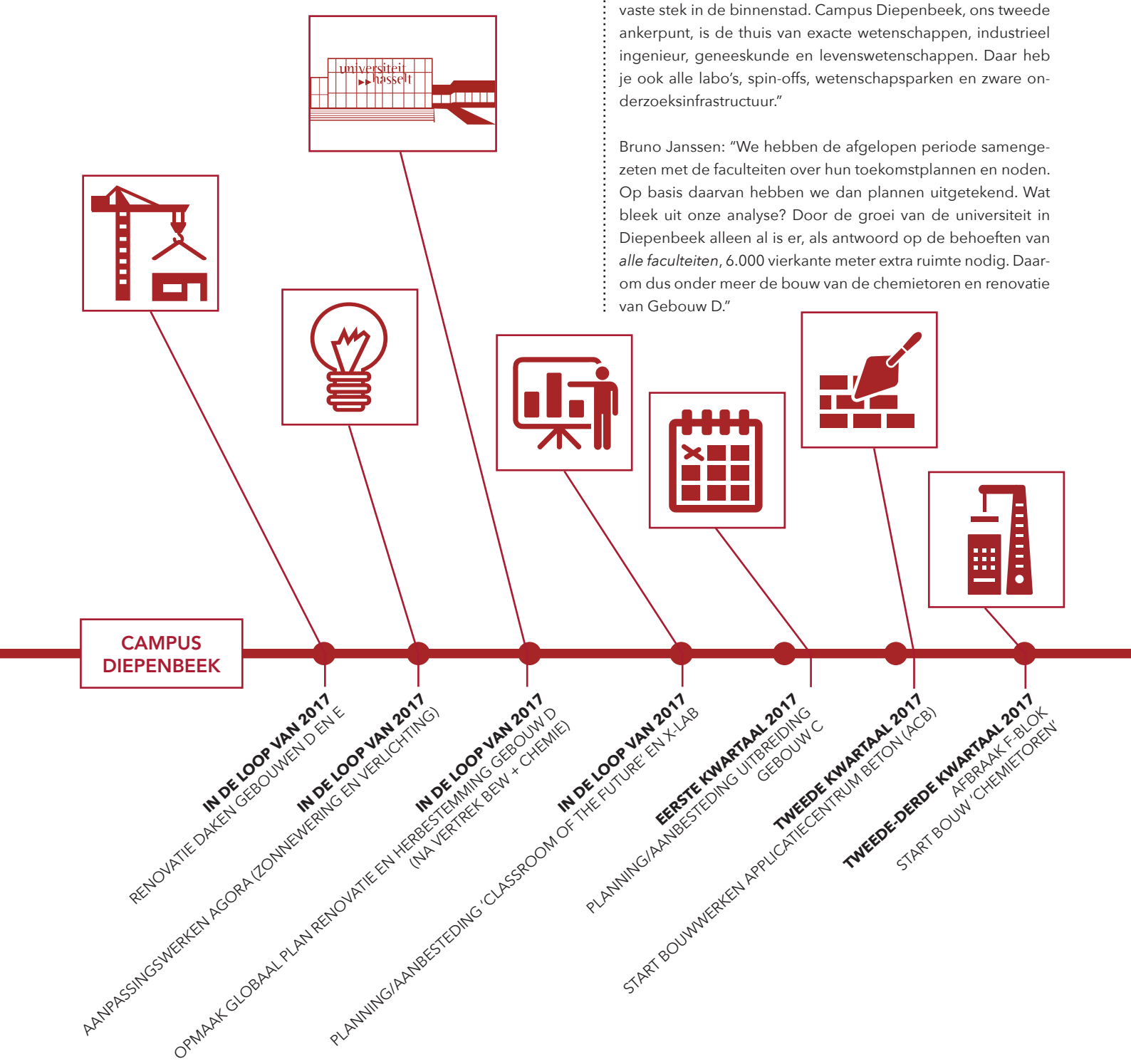

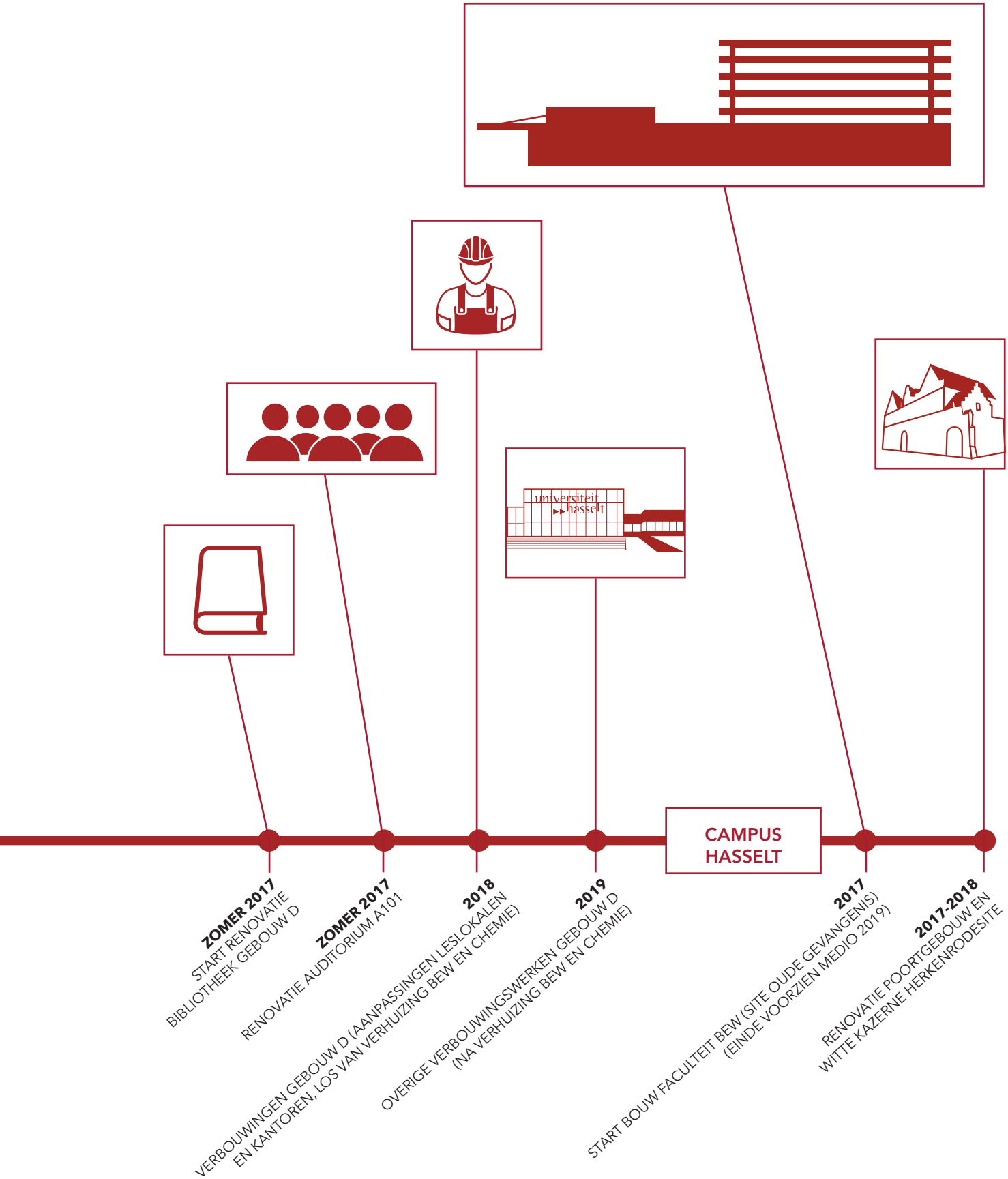
universiteit hasselt
CAMPUS HASSELT
ZOMER 2017
START RENOVATIE BIBLIOTHEEK GEBOUW D
ZOMER 2017
RENOVATIE AUDITORIUM A101
2018
VERBOUWINGEN GEBOUW D (AANPASSINGEN LESLOKALEN EN KANTOREN, LOS VAN VERHUIZING BEW EN CHEMIE)
2019
OVERIGE VERBOUWINGSWERKEN GEBOUW D (NA VERHUIZING BEW EN CHEMIE)
2017
START BOUW FACULTEIT BEW (SITE OUDE GEVANGENIS) (EINDE VOORZIEN MEDIO 2019)
2017-2018
RENOVATIE POORTGEBOUW EN WITTE KAZERNE HERKENRODESITE

'CORPORATE PARODIES' IN DE OUDE GEVANGENIS

LOGOMANIA

Nog tot 8 januari kan je in de Oude Gevangenis terecht voor *Corporate Parodies* – een tentoonstelling die deel uitmaakt van kunstenfestival TRADEMARKS. Je ontdekt er hoe netkunstenaars de macht van giganten als Google, Apple en Twitter in vraag stellen. Klinkt intrigerend - en dus ging *Nu weet je het!* eens langs.

We kijken al niet meer op van een merk meer of minder in het straatbeeld. En ook thuis worden we voortdurend geconfronteerd met logo's en merknamen. Kunstenfestival *TRADEMARKS* toont hoe de artistieke en commerciële aspecten daarvan zich tot elkaar verhouden. Zoals in *Corporate Parodies*, dus. Het opzet van de expo is op zich al uniek. Naast installaties zie je er ook werk van een groot aantal netkunstenaars. Die internetkunst (een kunstvorm die al twintig jaar bestaat) kan je overigens ook thuis, achter je computer, ontdekken. "In de studiecellen zie je een webadres dat naar zo'n kunstwerk leidt", vertelt curator Christophe de Jaeger. "We hopen dat studenten uit nieuwsgierigheid gaan kijken waar die URL's naar verwijzen."

Het Belgisch-Nederlandse kunstenaarsduo JODI (Dirk Paesmans en Joan Heemskerk, pioniers op het vlak van netkunst) maakte een selectie van netkunstwerken en voegde zelf ook een kunstwerk toe: *www.stadstriënale.be* (inderdaad: met maar 1 'n'). JODI rekent op de toevallige bezoeker: diegene die een schrijffout maakt in de URL en daar dan een mash-up website te zien krijgt die tekst en beeld over de Stadstriënnale plundert van de originele website en van sociale media.

25.000 TWITTERVOLGERS

Online ontsnap je niet meer aan de grote spelers van het internet. "Amazon, Google, Twitter… Ook in de expo zijn ze alomtegenwoordig. Die – voornamelijk Amerikaanse – bedrijven hebben een stevige greep op ons leven", zegt Christophe. "We zijn er ons niet altijd even hard van bewust, maar omwille van die dominantie kunnen die bedrijven aan sociale controle of nieuwsmanipulatie doen. Hier kan je zien hoe kunstenaars zich daar activistisch tegen zijn gaan opstellen."

Zo is er het werk *Scratch Tickets* van Dries Depoorter. "Aan deze automaat kan je voor een euro een kraslot kopen. Als je geluk hebt, kan je tot 25.000 extra volgers voor je Instagram- of Twitteraccount winnen. Win je, dan ben je plots heel belangrijk, een beroemdheid op internet." De code op de krasloten werkt trouwens écht. Wie zijn sociale media-accounts wil spekken, kan gewoon fans 'kopen' in plaats van een publiek op te bouwen door 'leuke' berichten te posten en met volgers in interactie te gaan.

DARKNET

Dat internetbedrijven hun diensten gratis aanbieden, is natuurlijk een illusie. In ruil voor een Facebookprofiel of het gebruik van een zoekmachine, worden allerlei persoonlijke gegevens verzameld die interessant zijn voor onder meer commerciële doeleinden. De *Datenmarkt* van het collectief YQP maakt die uitwisseling nog explicieter. Een video toont een supermarkt waar klanten hun boodschappen niet met geld betalen, maar met internetdata. "Je betaalt bijvoorbeeld met Facebookvrienden of met je zoekgeschiedenis van de afgelopen maand", zegt Ilse Raps (projectcoördinator van *Corporate Parodies*). "Na afloop ontvangen klanten een kasticket met een overzicht van de data waarmee ze hun producten betaald hebben."

Ilse neemt ons mee naar het werk van Mediengruppe Bitnik. Op enkele beeldschermen verschijnen allerlei voorwerpen. "De kunstenaars stelden een robot in die elke dag een willekeurige aankoop deed op het *darknet*. Dat is een versleuteld deel van het internet waar onder andere illegale praktijken gebeuren. Elke aankoop is 100 bitcoins waard en werd afgeleverd op de locatie waar het kunstwerk voor het eerst tentoongesteld werd." De buit? MDA-pillen, sleutels om in te breken in auto's en namaak poloshirts van Lacoste. "Je kan je de vraag stellen wie er verantwoordelijk gesteld kan worden voor deze illegale aankopen: de kunstenaars of de robot."

CONTROLE

De Oude Gevangenis sluit, qua decor, naadloos aan bij de inhoud van *Corporate Parodies*. "De panopticum-structuur past inderdaad perfect bij de boodschap van de netkunstenaars", zegt Ilse. "Het gebouw is zó ontworpen dat bewakers de gevangenen gemakkelijk konden controleren. En eigenlijk is dat ook hoe de grote internetbedrijven op het internet met óns omgaan. Ze controleren ons onlinegedrag en gebruiken die data om ons gedrag te beïnvloeden."

De UHasselt is partner van kunstenfestival TRADEMARKS. De Stadstriënnale Hasselt-Genk loopt nog tot 8 januari. **Corporate Parodies** (campus Hasselt) kan je bezoeken van maandag tot en met donderdag van 8 tot 20 uur, vrijdag van 8 tot 19 uur. Meer info via **www.stadstriennale.be.**

Leerstoel Medische Ethiek dokter Jules Knapen

Faculteit Geneeskunde en levenswetenschappen

PROGRAMMA

19 januari 2017	**Armoede en (psychische) gezondheidszorg – Prof. dr. Jozef Corveleyn**
2 februari 2017	**Burn-out, middelengebruik bij artsen - Prof. dr. Hendrik Peuskens**
16 februari 2017	**Het Fonds Medische Ongevallen: van medische aansprakelijkheid tot medisch ongeval - Prof. dr. Tom Fret**
29 maart 2017	**Zorg zonder naam - Anne Dedry en dr. Birgitte Schoenmakers**

Meer info

Marleen Missotten – marleen.missotten@uhasselt.be - 011 26 85 02

Info en inschrijven:
www.uhasselt.be/knapen2017

universiteit hasselt
KNOWLEDGE IN ACTION

SEE
SCHOOL OF EXPERT EDUCATION

MARC AERTS EN TINA STOQUART OVER HET DISTANCE-LEARNINGPROGRAMMA STATISTICS

STATISTIEK VANOP AFSTAND

Actie kweekt inspiratie – en dus lees je hier elke editie een 'good practice' op vlak van onderwijs of onderzoek. Deze editie: prof. dr. Marc Aerts en Tina Stoquart (CenStat) vertellen over het distance-learningprogramma (DL) van de Engelstalige masteropleiding *Statistics*.

OM WAT GAAT HET PRECIES?

Sinds september 2014 bieden we de Master of Statistics aan als distance-learningprogramma, met *weblectures*, onlinetoetsen, projectwerk, groepspresentaties… Elk vak heeft een *teaching assistant* die zorgt voor individuele feedback. Communicatie gebeurt vooral via een discussieforum (Blackboard). Daar kunnen ze elkaar stimuleren, motiveren en vakgerichte *tips & tricks* uitwisselen. Met *Google Hangouts* creëren we virtuele ruimtes voor projectwerk en onderwijsvormen gerelateerd aan de *employability skills*.

WAAROM DOEN JULLIE DIT?

De klassieke 'on-campusversie' is niet flexibel genoeg om alle doelgroepen te bereiken. Denk onder meer aan studenten met – financiële of andere – beperkingen, werkstudenten, masters die een diploma in de statistiek willen behalen via een eenjarig traject of studenten die hun kennis continu willen updaten…

HELPT HET?

We hebben zeven studenten die hun eerste jaar afgerond hebben, dit academiejaar kan de eerste ook afstuderen. Zo'n 20 studenten hebben een flink deel van het eerste jaar achter de rug. We merken een groeiende interesse, vooral van werkende studenten uit onze buurlanden. De cijfers zijn dus bemoedigend. Zeker als je weet dat we geen promotie hebben gemaakt – bewust: dit programma zit nog in de implementatiefase, wat erg arbeidsintensief is.

WAT ZIJN DE GROOTSTE UITDAGINGEN?

Het project vergt veel inzet van de onderwijsteams en ondersteunend personeel. DL-studenten hebben meer gestuurde begeleiding nodig en willen ook snelle feedback en interactie. En dan zijn er nog bepaalde eindtermen – zoals de *employability skills* – die niet evident te realiseren zijn via DL. De grootste uitdaging is echter het evalueren op afstand. Nu komen de studenten naar de campus om examens af te leggen. Er loopt wel onderzoek naar onder meer vormen van online-evaluatie.

HOE ZIJN DE REACTIES?

Erg positief. Studenten appreciëren de mogelijkheid om vanop afstand te kunnen studeren én de flexibiliteit om nog tijdens het academiejaar over te stappen naar de DL-versie als ze een job vinden. Omdat de docent grondig nadenkt over zijn didactische aanpak, plukken ook de on-campusstudenten de nodige vruchten. Want in de klassieke versie krijg je een dynamische mix van traditionele hoorcolleges, weblectures, Q&A-sessies…

DRIE OP EEN RIJ

DRIE DINGEN OM TE ZIEN/DOEN/KIJKEN/LUISTEREN/…

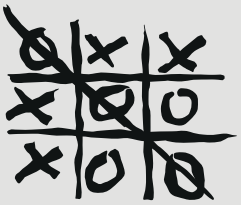

1

CARPOOL NAAR HET WERK

UHasselt, PXL en UCLL zetten vanaf dit jaar met *campuspool Limburg* in op een gezamenlijk carpoolaanbod. Zo vind je nóg makkelijker een carpoolpartner van en naar het werk. Met elke geregistreerde carpoolrit kan je trouwens 'carpooler van de maand' worden en een waardebon winnen voor Bruno's Food-corner. Waar wacht je nog op?

campuslimburg.carpool.be

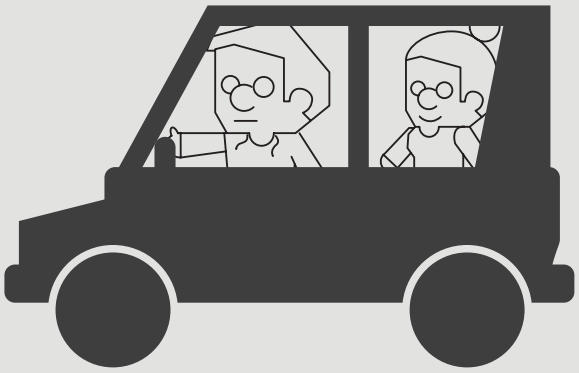

2

UHASSELT IN EEN NIEUW KLEEDJE

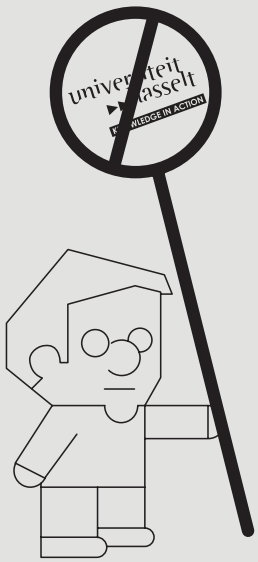

Het nieuwe jaar zal voor de UHasselt nog nieuwer aanvoelen. In 2017 pakken we uit met een nieuw verhaal, een nieuwe huisstijl én een nieuw logo! Benieuwd hoe de UHasselt er vanaf 2017 zal uitzien? Je ontdekt het in primeur op de nieuwjaarsreceptie.

UHasselt Nieuwjaarsreceptie
maandag 9 januari 2017, vanaf 15.30 uur

3

BOKRIJKABONNEMENT

Bokrijk, dat is meer dan het Openluchtmuseum. Met de speeltuin, de natuur, de Sixties-expo… heeft Bokrijk voor iedereen wel iets in petto. Als UHasselt-personeelslid kan je nu extra voordelig een Bokrijkabonnement aankopen. Zo kan je het hele jaar door – mét het hele gezin – genieten van Bokrijk én van de voordelen bij meer dan 50 partners.

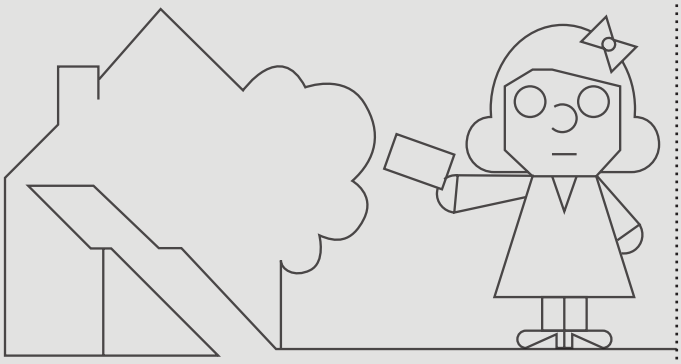

Bestel je Bokrijkgezin- of Bokrijkgrootouderabonnement vóór 31 januari 2017 via Intranet > VLUP > Personeelsvoordelen

STEVEN NAGELS DOET ONDERZOEK NAAR 'REKBARE ELEKTRONICA'

"ALS IK DINGEN IN ELKAAR KAN PUZZELEN, BEN IK GELUKKIG"

Steven Nagels (onderzoeksgroep *Functional Materials Engineering*) beantwoordt – in de lift – vragen over zijn onderzoek én over zijn dromen/ambities/interesses…

Hoe zou jij aan een 5-jarige uitleggen met welk onderzoek je bezig bent?

Ik doe onderzoek naar nieuwe materialen en productietechnieken voor rekbare elektronica. Daarbij worden elektronische circuits zó opgebouwd dat ze flexibel en zelfs rekbaar worden. Wat ik wil bereiken, kun je nog het best hiermee vergelijken: robots een huid geven met dezelfde fijne aanraakgevoeligheid als de menselijke huid.

Waarom dit onderzoek?

Als je naar de traditionele vormgeving van elektronica kijkt, valt op dat die koud en hard is – letterlijk en figuurlijk. Neem nu robots. Je denkt dan hoogstwaarschijnlijk: kille machines, ongevoelig voor subtiele menselijke interactie en zonder esthetiek. Niet iets waaraan je, bijvoorbeeld, de zorg voor je kinderen toevertrouwt. Met mijn onderzoek wil ik tot zachte vormgevingen komen die minder intimiderend zijn in hun interactie. Meer organische en geïntegreerde designs.

Hoever sta je er al mee?

Het afgelopen half jaar spendeerde ik het grootste deel van mijn tijd aan het OSCAR-project *(zie ook blz. 34)*. Zo bouwde ik mee aan het meetsysteem dat de werking van de zonnecellen controleerde tijdens hun ballonvlucht door de atmosfeer. Er gingen tijdens die reis ook stalen van mijn nieuwe materialen mee – zo kon ik kijken hoe die reageerden op extreme koude, lage druk en straling. Binnen mijn PhD verschuift de focus zich nu van materiaalontwikkeling naar die rekbare elektronische circuits.

Op welke impact hoop je?

Ik ging elektronica studeren omdat je dan heel creatief bezig kan zijn. Met een handvol componenten valt eender wat te maken – en dat vind ik fantastisch. Met m'n onderzoek hoop ik een bijdrage te leveren aan die creatieve vrijheid. Ik wil *tools* voorzien, zodat iedereen aan de slag kan met rekbare elektronica.

Als je niet aan de UHasselt zou werken, waar dan wél?
Het *Disney Research*-team in Zürich spreekt me heel erg aan. *Vertigo* of *Pixelbots* zijn voorbeelden van tot de verbeelding sprekende onderzoeksprojecten waar ik helemaal voor te vinden ben. In elk geval zou ik dingen *maken*: als ik geen dingen in elkaar kan puzzelen, word ik ongelukkig. Maar m'n PhD biedt me daar de kans toe. In overvloed.

Wat wilde je als kind worden?
Ik wilde altijd al dingen *maken*. Heel vroeger waren dat robots, met *tesa tape* en grote kartonnen dozen. Later kreeg ik van m'n vader kleine dingetjes om uit elkaar te draaien. Op de Chiro leefde ik me dan weer creatief uit in de inkleding en affiches van onze fuiven. En aan de unief leerde ik over elektronica, waarmee ik thuis ook zélf aan de slag kon… Waarom ik dit deed en doe? Ik vind het geweldig om de mensen rondom me te verbazen.

Waar droom je nog van?
Momenteel ben ik er wel uit welke technieken en materialen ik zal combineren om *devices* uit rekbare onderdelen te kunnen bouwen. Maar ik wil graag iets maken waar nood aan is, met een specifieke toepassing, iets dat je in de nabije toekomst ook écht kan gebruiken. Daarom zou ik graag onderzoek voeren in functie van een grote speler uit de industrie. Adidas bijvoorbeeld.

Wat is het beste/mooiste wat je ooit al gelezen/gezien/gehoord/bezocht hebt?
Het meest memorabele optreden ooit moet toch wel dat van Linkin Park geweest zijn, tijdens *Pukkelpop 2015*. De enige band van wie ik meer dan vier CD's heb, de eerste muziek ook op mijn eerste MP3-speler… Ik ben al lang vergeten waarom ik ze zó geweldig vond. Maar als ze op de radio komen, dan ben ik onmiddellijk in mijn element. En kan ik het niet laten om mee te brullen. Heer-lijk!

Wie zou je volgende editie in onze lift willen zetten?
Svitlana Railian: ze doet onderzoek naar hét wondermateriaal grafeen en is een gemotiveerde en toegewijde collega.

1984

JUNI

Nu weet je het! grasduint in het grote fotoarchief van de UHasselt. Deze editie: kinderen maken op campus Diepenbeek kennis met de wondere wereld van de informatica. CoderDojo *eighties style*, zeg maar.

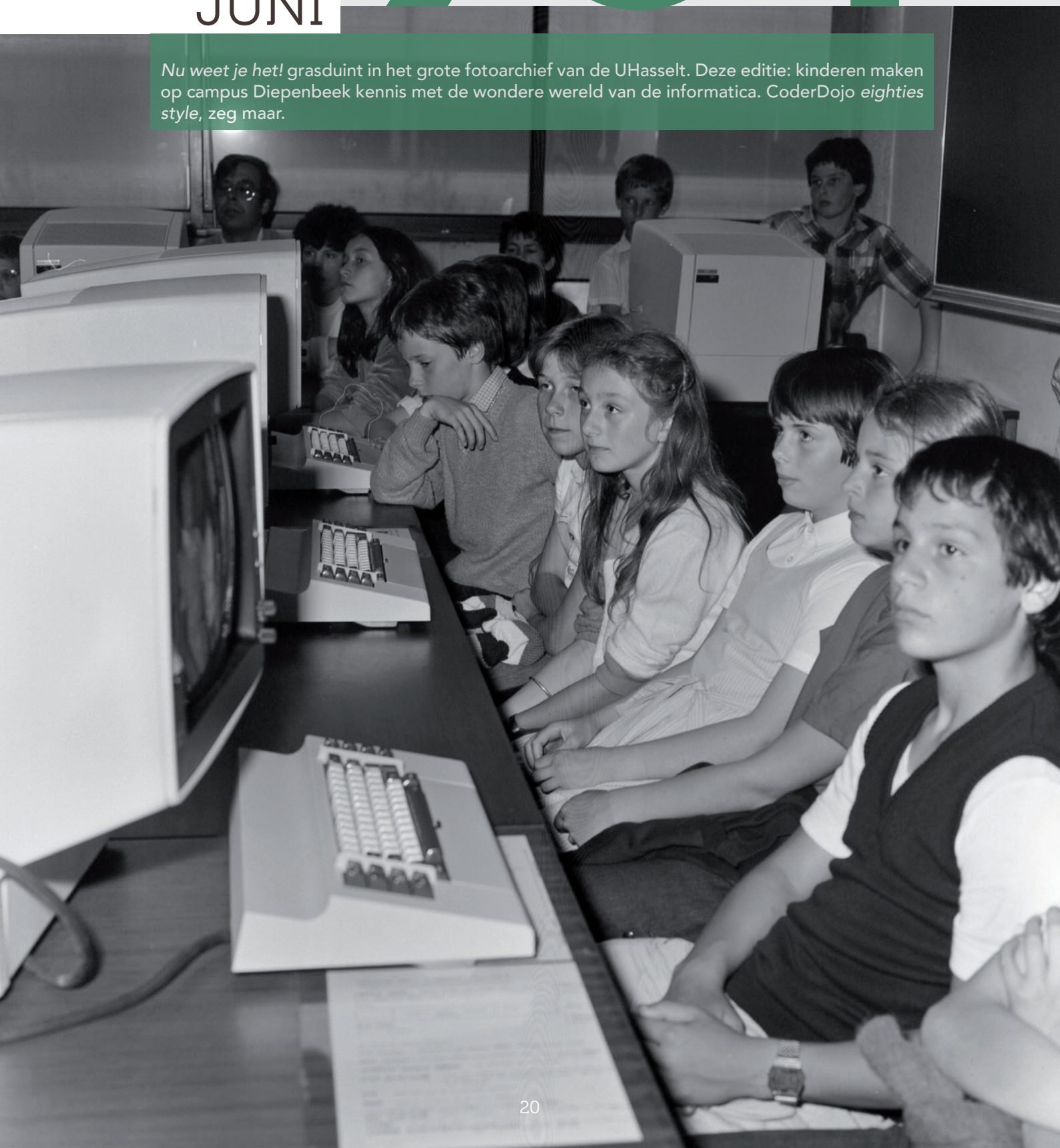

#UHasselt

Een overzicht van de populairste posts op onze sociale-mediakanalen.

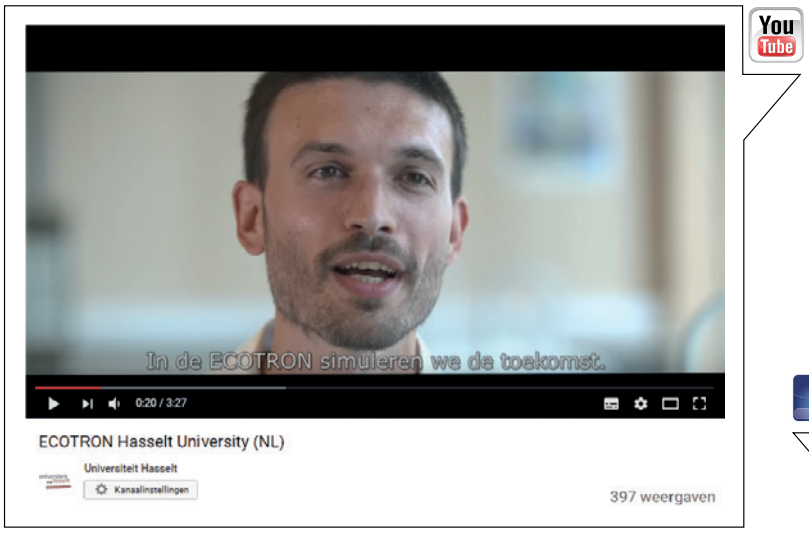

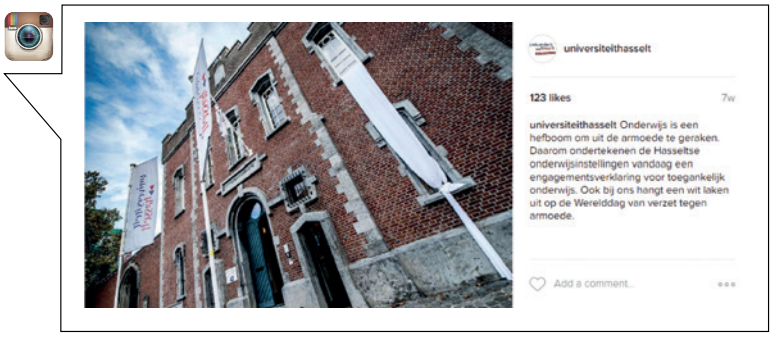

Volg nóg meer UHasselt-nieuws via:

- instagram.com/universiteithasselt
- facebook.com/uhasselt
- linkedin.com: Universiteit Hasselt (universiteitspagina)
- twitter.com/uhasselt
- youtube.com/universiteithasselt
- www.uhasselt.be

“Een stevig alumninetwerk uitbouwen dat ook onze studenten kan inspireren, daar werken wij aan.”

Daan Bijnens
(faculteit Rechten)

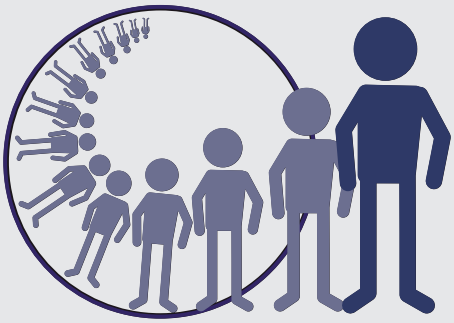

Strategisch doel onderwijs

UHasselt stimuleert levenslang leren voor haar afgestudeerden en haar personeel.

universiteit hasselt
KNOWLEDGE IN ACTION

PERSONEELSWEETJES

HUWELIJKEN

• Jo SWINNEN, faculteit BEW, met Jasper OLAERTS	22/8/2016
• Gwendoline MONTES DIAZ, BIOMED, met Erwin LEYSEN	2/9/2016
• Jeroen STRYCKERS, imo-imomec, met An LANGENAKEN	10/9/2016
• Ahmet ATALAY, imo-imomec, met Ayse IPEK AKIN	23/9/2016
• Laura DE DEYNE, faculteit REC, met Tomas AMBRA, faculteit BEW	24/9/2016
• Bram JANSSEN, CMK, met Lene SOORS	30/9/2016
• Yueming ZHENG, imo-imomec, met Gert-Jan VAN SCHAIK	31/10/2016
• Luc MERTENS, faculteit ARK, met Carine PAESEN	1/11/2016

GEBOORTES

• Janne, dochtertje van Jessica BOES, BIOMED	16/8/2016
• Cale Tamaji, zoontje van Chellafe ENSOY-MUSORO, CenStat	20/8/2016
• Marie, dochtertje van Inez WENS, BIOMED	21/8/2016
• Juliana, dochtertje van Sven HENDRIX, BIOMED	23/8/2016
• Atrisa, dochtertje van Hossein AZADI, CMK	26/8/2016
• Willem, zoontje van Marjan VANHEUSDEN, BIOMED	29/8/2016
• Billie, kindje van Charlotte BILLIET, faculteit GLW	5/9/2016
• Nore, dochtertje van Anneleen VERHASSELT, CenStat	11/9/2016
• Otis Baba, zoontje van Barbara ROOSEN, ARCK	16/9/2016
• Lisa, dochtertje van Natalie LEFEVERE, dienst Onderwijs	18/9/2016
• Théa, dochtertje van Thijs VANDENRYT, imo-imomec	27/9/2016
• Louis, zoontje van Rob BIELEN, faculteit GLW	27/9/2016
• Tessa, dochtertje van Kim VLIEGEN, faculteit WET	5/10/2016
• Ana, dochtertje van Ghislain HOUBEN, faculteit BEW	6/10/2016
• Esmee, dochtertje van Bieke BROUX, BIOMED	11/10/2016
• Dimitrios BOVIS, zoontje van Maria TSAMOU, CMK	14/10/2016
• Sarah, dochtertje van Kris GABRIELS, EDM en Raf NULENS, SvM	15/10/2016
• Elisabeth Grace, dochtertje van Sarah ELSHOUT, CMK	16/10/2016
• Elias, zoontje van Dimitri ADONS, imo-imomec	26/10/2016
• Loran, zoontje van Jolien JANSSEN, CMK	1/11/2016
• Laila, dochtertje van Sarah TERIUM, dienst Personeel	4/11/2016
• Vince, zoontje van Sadia VANCAUWENBERGH, dienst Onderzoekscoördinatie	6/11/2016

JUBILARISSEN (OKTOBER-NOVEMBER-DECEMBER)

25 jaar dienst

Mercedes CASAS-RODRIGUEZ, Bibliotheek	in dienst sinds 14/10/1991
Wim VOORDECKERS, faculteit BEW	in dienst sinds 12/11/1991

30 jaar dienst

Erik MOONEN, faculteit BEW	in dienst sinds 1/10/1986

35 jaar dienst

Marjan VANDERSTEEN, faculteit GLW/BIOMED	in dienst sinds 1/10/1981
Jaco VANGRONSVELD, faculteit WET/CMK	in dienst sinds 1/10/1981
Marc AERTS, faculteit WET/CenStat	in dienst sinds 19/10/1981

40 jaar dienst

Marie-Rose VLEUGELS, dienst Studentensecretariaat	in dienst sinds 1/10/1976

Zijn we iemand vergeten? Geef een seintje aan de dienst Personeel!

Het laatste nieuws rond geboortes, huwelijken en pensioneringen vind je op www.uhasselt.be/intranet.

JANUARI

ZO	1	NIEUWJAARSDAG
MA	2	BRUGDAG
DI	3	Kerstvakantie
WO	4	Kerstvakantie
DO	5	Kerstvakantie
VR	6	Kerstvakantie
ZA	7	
ZO	8	
MA	9	
DI	10	
WO	11	
DO	12	
VR	13	
ZA	14	
ZO	15	
MA	16	
DI	17	
WO	18	
DO	19	
VR	20	
ZA	21	
ZO	22	
MA	23	
DI	24	
WO	25	
DO	26	
VR	27	
ZA	28	
ZO	29	
MA	30	
DI	31	

FEBRUARI

WO	1	
DO	2	
VR	3	
ZA	4	
ZO	5	
MA	6	
DI	7	
WO	8	
DO	9	
VR	10	
ZA	11	
ZO	12	
MA	13	
DI	14	
WO	15	
DO	16	
VR	17	
ZA	18	
ZO	19	
MA	20	
DI	21	
WO	22	
DO	23	
VR	24	
ZA	25	
ZO	26	
MA	27	Krokusvakantie
DI	28	Krokusvakantie

MAART

WO	1	Krokusvakantie
DO	2	Krokusvakantie
VR	3	Krokusvakantie
ZA	4	
ZO	5	
MA	6	
DI	7	
WO	8	
DO	9	
VR	10	
ZA	11	
ZO	12	
MA	13	
DI	14	
WO	15	
DO	16	
VR	17	
ZA	18	
ZO	19	
MA	20	
DI	21	
WO	22	
DO	23	
VR	24	
ZA	25	
ZO	26	
MA	27	
DI	28	
WO	29	
DO	30	
VR	31	

APRIL

ZA	1	
ZO	2	
MA	3	Paasvakantie
DI	4	Paasvakantie
WO	5	Paasvakantie
DO	6	Paasvakantie
VR	7	Paasvakantie
ZA	8	
ZO	9	
MA	10	Paasvakantie
DI	11	Paasvakantie
WO	12	Paasvakantie
DO	13	Paasvakantie
VR	14	Paasvakantie
ZA	15	
ZO	16	PASEN
MA	17	PAASMAANDAG
DI	18	
WO	19	
DO	20	
VR	21	
ZA	22	
ZO	23	
MA	24	
DI	25	
WO	26	
DO	27	
VR	28	
ZA	29	
ZO	30	

MEI

MA	1	DAG VAN DE ARBEID
DI	2	
WO	3	
DO	4	
VR	5	
ZA	6	
ZO	7	
MA	8	
DI	9	
WO	10	
DO	11	
VR	12	
ZA	13	
ZO	14	
MA	15	
DI	16	
WO	17	
DO	18	
VR	19	
ZA	20	
ZO	21	
MA	22	
DI	23	
WO	24	
DO	25	O.L.H.-HEMELVAART
VR	26	BRUGDAG
ZA	27	
ZO	28	
MA	29	
DI	30	
WO	31	

JUNI

DO	1	
VR	2	
ZA	3	
ZO	4	PINKSTEREN
MA	5	PINKSTERMAANDAG
DI	6	
WO	7	
DO	8	
VR	9	
ZA	10	
ZO	11	
MA	12	
DI	13	
WO	14	
DO	15	
VR	16	
ZA	17	
ZO	18	
MA	19	
DI	20	
WO	21	
DO	22	
VR	23	
ZA	24	
ZO	25	
MA	26	
DI	27	
WO	28	
DO	29	
VR	30	

Vakantiekalender 2017

UHasselt gesloten
schoolvakanties
2018 UHasselt sluit

Vakantiekalender 2017

2018 Uitrusten stuff
t.e.m. 2/1/2018
De kerstvakantie duurt
t.e.m. 5/1/2018

JULI

ZA	1	
ZO	2	
MA	3	Start zomervakantie
DI	4	
WO	5	
DO	6	
VR	7	
ZA	8	
ZO	9	
MA	10	BRUGDAG
DI	11	DAG VLAAMSE GEMEENSCHAP
WO	12	
DO	13	
VR	14	
ZA	15	
ZO	16	
MA	17	
DI	18	
WO	19	
DO	20	
VR	21	NATIONALE FEESTDAG
ZA	22	
ZO	23	
MA	24	
DI	25	
WO	26	
DO	27	
VR	28	
ZA	29	
ZO	30	
MA	31	

AUGUSTUS

DI	1	
WO	2	
DO	3	
VR	4	
ZA	5	
ZO	6	
MA	7	
DI	8	
WO	9	
DO	10	
VR	11	
ZA	12	
ZO	13	
MA	14	BRUGDAG
DI	15	O.L.V.-HEMELVAART
WO	16	
DO	17	
VR	18	
ZA	19	
ZO	20	
MA	21	
DI	22	
WO	23	
DO	24	
VR	25	
ZA	26	
ZO	27	
MA	28	
DI	29	
WO	30	
DO	31	

SEPTEMBER

VR	1	Terug naar school
ZA	2	
ZO	3	
MA	4	
DI	5	
WO	6	
DO	7	
VR	8	
ZA	9	
ZO	10	
MA	11	
DI	12	
WO	13	
DO	14	
VR	15	
ZA	16	
ZO	17	
MA	18	
DI	19	
WO	20	
DO	21	
VR	22	
ZA	23	
ZO	24	
MA	25	
DI	26	
WO	27	
DO	28	
VR	29	
ZA	30	

OKTOBER

ZO	1	
MA	2	
DI	3	
WO	4	
DO	5	
VR	6	
ZA	7	
ZO	8	
MA	9	
DI	10	
WO	11	
DO	12	
VR	13	
ZA	14	
ZO	15	
MA	16	
DI	17	
WO	18	
DO	19	
VR	20	
ZA	21	
ZO	22	
MA	23	
DI	24	
WO	25	
DO	26	
VR	27	
ZA	28	
ZO	29	
MA	30	Herfstvakantie
DI	31	Herfstvakantie

NOVEMBER

WO	1	ALLERHEILIGEN
DO	2	ALLERZIELEN
VR	3	BRUGDAG
ZA	4	
ZO	5	
MA	6	
DI	7	
WO	8	
DO	9	
VR	10	
ZA	11	WAPENSTILSTAND
ZO	12	
MA	13	
DI	14	
WO	15	
DO	16	
VR	17	
ZA	18	
ZO	19	
MA	20	
DI	21	
WO	22	
DO	23	
VR	24	
ZA	25	
ZO	26	
MA	27	
DI	28	
WO	29	
DO	30	

DECEMBER

VR	1	
ZA	2	
ZO	3	
MA	4	
DI	5	
WO	6	
DO	7	
VR	8	
ZA	9	
ZO	10	
MA	11	
DI	12	
WO	13	
DO	14	
VR	15	
ZA	16	
ZO	17	
MA	18	
DI	19	
WO	20	
DO	21	
VR	22	
ZA	23	
ZO	24	
MA	25	KERSTMIS
DI	26	TWEEDE KERSTDAG
WO	27	Kerstvakantie
DO	28	Kerstvakantie
VR	29	Kerstvakantie
ZA	30	
ZO	31	

Enzymen
wassen
witter
dan wit!

NEUZEN IN DE ECOTRON

Dag van de Wetenschap week dit jaar uit naar Terhills (Maasmechelen). En dat had een goede reden: de gloednieuwe *Ecotron Hasselt University* was enkele dagen eerder officieel geopend. Voor één keertje mocht het grote publiek een kijkje nemen ín de klimaatkamers. Verder op het programma? Klimaatwandelingen met heuse *rangers* én een wetenschapsmarkt vol leuke proefjes en weetjes.

EXPERTISECENTRUM VOOR DIGITALE MEDIA

"BIJ EDM GAAT HET OM MÉÉR DAN ALLEEN GOEDE PUBLICATIES"

Als we een bezoek brengen aan het Expertisecentrum voor Digitale Media, hebben we geen vermoeden dat we iets later samen met rockgroep dEUS op het podium van de Antwerpse Bourla zullen staan of meerijden met een motard in de Ronde van Vlaanderen. Virtueel weliswaar. Philippe Bekaert dompelt ons onder in de wereld van VR-brillen, 360 graden camera's en hologrammen.

Visual computing is het deeldomein van de informatica dat zich toelegt op de algoritmen, datastructuren en toepassingen van captatie, synthese, representatie, analyse, manipulatie, verspreiding en weergave van beeld en geluid op de computer. Daaronder zitten onder meer disciplines zoals computergraphics *(hoe kunnen we 3D-omgevingen gaan weergeven en manipuleren?)*, computervisie *(hoe kan een computer een omgeving herkennen en interpreteren?)* en beeldverwerking *(hoe kunnen we een beeld omzetten naar een ander beeld zodat het beter geschikt is voor bepaalde taken?)*. En daar is virtuele realiteit een in het oog springende toepassing van.

"De laatste jaren is ook grote nadruk komen te liggen op het gebruik van elektronica voor *graphics* en beeldverwerking voor andere toepassingen", zegt professor Philippe Bekaert. "De rekenkracht van die *graphics processing units* (GPU) is zó gigantisch dat ze zeer rekenintensieve simulaties en artificiële-intelligentietaken mogelijk maken. De enorme markt voor GPU's – denk aan computerspellen en virtuele realiteit – hebben ervoor gezorgd dat deze mini-supercomputers zeer betaalbaar geworden zijn. VR-brillen zijn nu behoorlijk mainstream, maar wij doen al sinds 2003 onderzoek naar 360-graden en holografische videocaptatie en -verwerking voor deze brillen." Samen met partners, zoals theatergezelschap CREW in Molenbeek en de VRT, verkende EDM in een vroeg stadium van technologieontwikkeling mogelijke toepassingen. Pionierswerk, heet dat. "Nu bouwen we nog steeds 360-graden camera's, maar eerder voor andere doeleinden."

OPERATIE IN REPLAY

De dag voor ons bezoekje werd Philippe Bekaert opgeroepen voor een operatie. "Ik ging niet zelf onder het mes, ik moest een hartoperatie in het Jessa Ziekenhuis capteren." Verschillende camera's werden opgesteld in een operatiezaal, terwijl hij in een aangrenzende kamer de camera's bestuurde. Hoe komt EDM-onderzoek in het operatiekwartier terecht? Philippe Bekaert: "Een startup uit Genk, *dLive*, bouwt een platform om gedocumenteerde chirurgische technieken op het internet aan te bieden. Vroeger gebeurde dat in een boek met foto's en schetsen, maar dat proces duurt twee jaar. Dat kan veel sneller via webtechnologie en *virtual reality*-camera's. Het filmen met die camera's is veel minder risicovol voor de patiënt. Er lopen geen (camera)mensen in de operatiezaal, de camera's zijn gemakkelijk te ontsmetten, ze staan op tactische plaatsen opgesteld (zodat ze niet in de weg staan) en de chirurg moet geen instructies geven aan de cameraploeg en kan zich dus beter op de operatie concentreren."

EDM maakt videobeelden die de startup op een tijdlijn monteert en er dan schetsen, 3D-scans en annotaties aan toevoegt. ►

Daarna worden ze op een onlineplatform aangeboden – ook dat werd in samenwerking met EDM en UHasselt spin-off Androme gerealiseerd. "Zo kunnen die beelden veel flexibeler gebruikt worden, bijvoorbeeld op congressen. Nu kan je, net zoals in het voetbal, acties herhalen en bekijken vanuit andere perspectieven. Een geweldig alternatief voor de live-uitzendingen vanuit een operatiezaal."

BJÖRK

Op het eerste zicht ziet een standaardwerkdag er voor de *visual computing*-groep er redelijk eentonig uit: een hele dag zitten ze gekluisterd aan computerschermen. "Dat onderzoek speelt zich natuurlijk ook af op de computer, het gaat tenslotte over datastructuren en algoritmen", legt Philippe uit. "Zelfs papers lezen we steeds meer op een computerscherm." Toch is er ook voor deze informatici zoiets als *veldwerk*. "Alle opstellingen die hier staan, zijn ooit wel eens op verplaatsing gebruikt. Maandelijks gaat er wel een groepje op pad met een busje vol materiaal."

In het 'labo' staat een opstelling die in 2012 werd opgebouwd in het artiestenrestaurant van *Pukkelpop*. Een projectiescherm van (bijna) 360 graden, waarop livebeeld getoond werd van een *virtual reality*-camera op het hoofdpodium van het festival. "Artiesten zoals Björk gingen in deze virtuele omgeving vóór hun show al eens proeven van de sfeer op het podium en het publiek ." Het is een van de meest memorabele projecten die Philippe deed aan de UHasselt. "De beelden werden tijdens het festival ook drie dagen lang live uitgezonden via een webviewer die we ontwikkelden. Hiermee waren we de hype lange tijd voor."

TEAM VISUAL COMPUTING

De kantoren van de *visual computing*-groep liggen er ietwat verlaten bij. "De meeste mensen starten tegen 11 uur en werken 's avonds wat langer door. Sommige collega's zitten in het buitenland, anderen zijn hun doctoraatspromotie aan het voorbereiden of hebben die net achter de rug." Collega's Thomas Kovac en Tom Haber leggen zich toe op *computational science* en werken daarvoor samen met bedrijven als *Johnson & Johnson* en *Intel*. Thomas werkt bovendien nauw samen met CenStat. Steven Maesen werkte op virtuele realiteit en gaat binnenkort aan de slag bij de Hasseltse firma Mimesys. Patrik Goorts ontwikkelde dan weer een technologie die het mogelijk maakt om niet alleen rond te *kijken* in een virtuele omgeving, maar er ook in rond te *wandelen*. Momenteel werkt hij aan een ander project in verband met *computational science*.

In dezelfde ruimte staan nog enkele lege bureaus. Philippe: "Hier zat Johannes Taelman, hij is een tijdje geleden vertrokken. Johannes was onze elektronicus. Hij heeft onlangs een project op poten gezet met kickstarter *(een crowdfundingwebsite, red.)*: audioverwerkingsplatform *Axoloti*. *Axoloti* wil een revolutie in audioverwerking mogelijk maken. Vergelijk het met wat Arduino betekende op vlak van *embedded computing*."

HOLOGRAM OF PEPPERS GHOST?

In een ander lokaal vinden we de werkplekken van Jeroen Put, Nick Michiels en Lode Jorissen. "Jeroen werkte aan technologie die herkent uit welk materiaal iets gemaakt is, een toepassing van *deep learning* en GPU. Hij verdedigt binnenkort zijn doctoraat. Net als Nick, die rond gelijkaardige onderwerpen onderzoek deed op een FWO-beurs en met cinematechnologiebedrijven samenwerkte in een Europees project." Collega Lode ruilt binnenkort zijn bureau in voor eentje aan het *National Institute of Information and Communications Technology* in Japan. Hij zal er een half jaar stage doen en samenwerken met professor Kenji Yamamoto. "Een autoriteit op vlak van holografische beeldsynthese op computer", klinkt het.

Een hologram… Zoiets als de geest van Michael Jackson tevoorschijn toveren op een podium? Philippe: "In tegenstelling tot wat de meeste mensen denken, was dat absoluut géén hologram. Wat dan wél? Een projectie op een zeer transparant stuk plastiek of glas. Het wordt ook wel de *Peppers Ghost*-illusie genoemd, een oude techniek uit het theater. Een *sentieel* hologram kan je daarentegen vanuit elk perspectief bekijken."

THE SKY IS THE LIMIT

Na hun doctoraatspromotie verlaten de meeste onderzoekers de universiteit, zegt Philippe. "Vanuit de bedrijfswereld is er veel vraag naar mensen met die bepaalde kennis. Vaak komen ex-collega's terecht in Limburgse bedrijven. Je zou kunnen zeggen dat het een verarming is van de groep, maar eigenlijk moeten we *trots* zijn. Onze doctorandi komen terecht in een omgeving waar ze met de kennis uit hun onderzoek het verschil kunnen maken. Zo blijft onze regio ook concurrentieel op dat vlak, geweldig eigenlijk."

Het traject van Philippe ziet er in dat opzicht ietsje anders uit. Na zijn doctoraat aan de KU Leuven trok hij naar het Max-Planck-Instituut voor Informatica in het Duitse Saarbrücken. "Professioneel: *the sky is the limit*, maar het was ver verwijderd van vrienden en familie. Uiteindelijk hebben mijn vrouw en ik hier werk gevonden, elk in onze eigen specialiteit. Zij is dokter op de radiotherapie-afdeling van het Jessa en ZOL – het Limburgs Oncologisch Centrum." Ondertussen had de Canadese firma *Autodesk* op basis van Philippes thesis een product ontwikkeld: het softwarepakket VIZ4. Noch hij, noch de Vlaamse regering of belastingbetaler – die het onderzoek uiteindelijk financierde – heeft iets gehad aan de commercialisering ervan. En aangezien de link tussen het onderzoek en de bedrijfswereld ontbrak, was dat wel vaker het geval. Philippe besloot uit te zoeken hoe dat beter kon.

BEDRIJVEN

"We leggen ons bij EDM vanzelfsprekend toe op basisonderzoek, met publicaties en aanwezigheid op topcongressen als gevolg. Daardoor zijn we ook interessante samenwerkingen kunnen aangaan met onder andere het MIT in Boston, het Max-Planck-Instituut en het NICT. Maar we moeten ons ook afvragen hoe we onze vaardigheden beter kunnen afstemmen op en laten doorstromen naar de maatschappij."

EDM beschikte jaren geleden al over een uitstekend netwerk voor Europese en regionale collaboratieve O&O-projecten. "En er is een jarenlange cultuur van samenwerking met bedrijven: groot en klein, zowel regionaal als in het buitenland. Ik ben ook zelf op het punt gekomen om een bedrijf *(AZilPix, red.)* op te richten. Het ondersteunen van de lokale economie vind ik heel belangrijk als het over wetenschappelijk onderzoek gaat", zegt hij. "Het gaat hier bij EDM om méér dan alleen goede publicaties."■

ANDRES HENCKENS (CID) BEHEERT HET UHASSELT-NETWERK

BIG BROTHER AAN UHASSELT

Het netwerk beheren aan de UHasselt? Dat zijn 293 draadloze zenders, 7.000 inplugpunten en 134 servers. De klok aan de ingang van Gebouw D, de drankautomaten, beveiligingscamera's, de kassa in de campusrestaurants, de salto-kaarten… Het staat allemaal onder het waakzame oog van Andres Henckens. We zochten hem op in zijn habitat…

Andres Henckens is erin geslaagd om van zijn hobby z'n beroep te maken. Toen hij twaalf was, programmeerde hij al op een Commodore-computer. "Zo bouwde ik bijvoorbeeld een kraan die ik via de computer kon besturen. Een flink deel van mijn vrienden- en kennissenkring is ook opgebouwd rond die hobby. Dat netwerk komt vandaag nog altijd van pas."

Toen hij in 1994 begon aan het toenmalige LUC werden aan de universiteit de eerste stappen gezet op vlak van netwerk- en serverbeheer. Anno 2016 behoort dat nog steeds tot zijn taken – maar alles is sneller, groter, veelzijdiger en moeilijker geworden. Dat hangt niet alleen samen met de groei van de UHasselt, maar heeft natuurlijk ook alles te maken met de razendsnelle evolutie van informatica- en communicatietechnologie. Dat belooft voor de toekomst…

Toen je hier begon, deed het internet ook net zijn intrede. Hoe verliep dat?

Samen met Christian Chtuka bouwde ik de eerste LUC-website. Ik weet nog dat ik uren gespendeerd heb om een achtergrond te ontwerpen waarin het LUC-logo steeds terugkwam. De inhoud werd aangeleverd door Linda Bradt en Inge Jacobs. Wij zetten die dan om in code. Op dat moment waren er twee computerklassen met internettoegang en een lokaal waar personeelsleden internet konden raadplegen – ook wel een toevluchtsoord bij warm weer, want daar was airco voorzien *(lacht)*.

En hoe snel was dat internet eigenlijk?

Het internet had toen een snelheid van 64 kilobit per seconde. Elk jaar maakten we een sprong: van 64 naar 128 kilobit per seconde, dan naar 512 en bij de megabit sprongen we allemaal een gat in de lucht. Vandaag halen we snelheden die 100 keer hoger liggen dan destijds. En dat zal blijven toenemen.

De huidige studenten zijn digital natives – opgegroeid met het internet. Vergt dat een andere aanpak?

De studenten zijn niet alleen handiger met ICT dan studenten vroeger, ze zijn ook mondiger. Als een student niet tevreden is met een bepaalde dienst die wij leveren, zullen ze ons dat ook zeggen. De technische infrastructuur , zoals het internet en het netwerk, bepaalt voor de studenten ook hoe tevreden ze zijn over de universiteit. Als de wifi beter werkt op kot dan op de campus zullen ze hier minder tijd spenderen. We horen liever positieve feedback, maar de klachten komen natuurlijk eerst. En het moet gezegd: mensen zijn ook wel dankbaar als we hen helpen. De bedankmailtjes hangen we op in ons kantoor.

NIET STOFFIG EN SAAI

Wat zijn de grootste uitdagingen in je job?

Projecten die impact hebben op de hele infrastructuur. Het

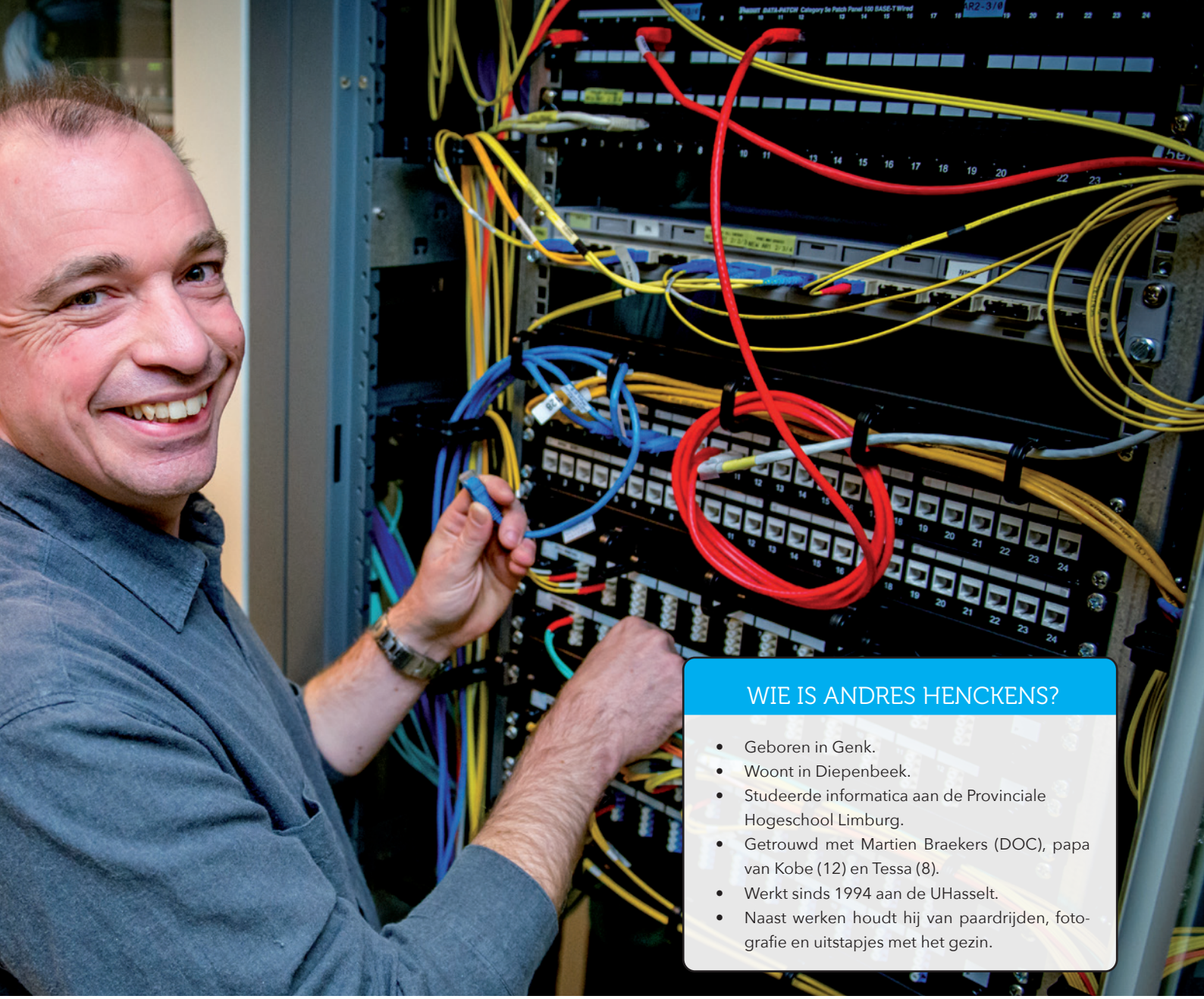

WIE IS ANDRES HENCKENS?

- Geboren in Genk.
- Woont in Diepenbeek.
- Studeerde informatica aan de Provinciale Hogeschool Limburg.
- Getrouwd met Martien Braekers (DOC), papa van Kobe (12) en Tessa (8).
- Werkt sinds 1994 aan de UHasselt.
- Naast werken houdt hij van paardrijden, fotografie en uitstapjes met het gezin.

vervangen van het centrale identificatiesysteem of de installatie van een nieuw centraal netwerk. Dat is spannend. Eerst test je *op het droge:* hopen dat je niets vergeten bent, nog eens testen, merken dat je tóch iets vergeten bent, het operationeel stellen, nog wat kleine aanpassingen doorvoeren en dan hopen dat alles stabiel blijft draaien… Daarnaast zijn er de kleinere zijprojectjes, zoals het testen van nieuwe telefoniesystemen of het opzetten van nieuwe camerabewaking. Dat is leuk, want je bouwt verder op je ervaring en ondertussen kan je extraatjes uitproberen. We hebben ook het geluk dat de informaticasector zich heel snel ontwikkelt, dus het wordt niet snel stoffig en saai. Levenslang leren is onvermijdelijk in dit beroep.

Ook de beveiliging van het netwerk is belangrijker geworden. Zijn er ooit problemen geweest op dat vlak?

Dat moet de overstroming op campus Diepenbeek geweest zijn. Op 15 november 2010 – een zondagavond – merkte ik thuis dat onze e-mailserver en website niet meer werkten. Kort daarna kwam het bericht van Filip Reyns: *De Demer zit binnen! De technische kelder is ondergelopen, de auto's drijven tegen het plafond…* Ik repte me meteen naar de campus.

En wat trof je er aan?

Onze eerste bezorgdheid was de Belnet *point of presence* die hier staat – en heel Limburg van internet voorziet. Daardoor zaten het provinciegebouw en het Jessa Ziekenhuis al zonder internet. Nadat er een generator ter plaatse was, konden we vanuit de computerzaal beginnen 'opereren'. Via de ramen werden de dikke kabels binnengeleid. Dat was extra onaangenaam: er was geen licht en het vroor dat het kraakte. De beheerder heeft ter plekke een e-mail opgesteld om de studenten te melden dat het gebouw gesloten zou zijn. Die heb ik van thuis uit verstuurd. Het personeel had toen nog geen Google Mail, dus die waren niet verwittigd. Een dag later waren we rond met de laatste oplossingen.

Viel de schade mee?

Wat ICT betreft, was er – gek genoeg – niets kapot. Zelfs geen harde schijf. De batterijvoedingen hebben alles kunnen ondersteunen, waardoor er ook geen dataverlies was. De netwerkkast in de kelder hebben we kunnen recupereren. Omdat die tegen het plafond hing, was die net niet ondergelopen. *(Lacht)* Toen hebben we natuurlijk het nut ingezien van draadloos netwerk. Nu zijn we redelijk goed voorbereid op dergelijke gebeurtenissen, zodat zo'n scenario zich niet meer in die mate kan herhalen. Mede dank zij de nauwe samenwerking met MAT.

TEAM OSCAR BLIKT TERUG OP GESLAAGDE BEXUS-LANCERING

"ALS JE EEN BALLON DE RUIMTE IN HEBT GESTUURD, IS NÍKS COOL MEER"

Of er iemand eens een wetenschappelijk experiment wilde uitvoeren in de stratosfeer, zo luidde de vraag van prof. Jean Manca aan z'n doctoraatsstudenten. Dat lieten Ilaria Cardinaletti, Rob Cornelissen, Jaroslav Hruby, Dieter Schreurs, Tim Vangerven en Jelle Vodnik zich geen twee keer zeggen. Ze kregen nog gezelschap van IIW-doctorandus Steven Nagels en Team OSCAR was geboren. Hun deelname aan het REXUS/BEXUS-programma van het *European Space Agency* (ESA) is intussen achter de rug. Maar ze kunnen terugblikken op een geslaagde missie…

Team OSCAR, van links naar rechts: Koen Wouters, Tim Vangerven, Miguel-Angel Beynaerts, Ilaria Cardinaletti, Rob Cornelissen, Steven Nagels, Dieter Schreurs, Jaroslav Hruby en Jelle Vodnik.

Een stad op de maan bouwen. Het klinkt als *science fiction*, maar dankzij Team OSCAR is er een (kleine) stap vooruit gezet om dat te kunnen realiseren. "Een kilo materiaal de ruimte in sturen kost zo'n 20.000 dollar. Het is voor de ruimtevaart dus van groot belang om op zoek te gaan naar lichte, goedkope en efficiënte energiebronnen", vertelt Tim Vangerven. "Ons onderzoek naar organische zonnecellen was dus een interessante *case* voor het REXUS/BEXUS-programma van ESA." Dat programma geeft Europese universiteitsstudenten de kans om experimenten uit te voeren in de stratosfeer en stimuleert innovaties voor de ruimtevaart.

ROLLERCOASTER

Naast flinterdunne zonnecellen testte het OSCAR-team een diamantgebaseerde magnetometer uit. Jaroslav: "De magnetometer is eigenlijk een soort ruimtekompas, maar dan digitaal, extreem gevoelig en heel accuraat. Het komt van pas bij de positiebepaling van bijvoorbeeld satellieten. Maar er zijn ook toepassingen op aarde mogelijk, hoor. Zoals het meten van hersengolven, toepassingen in de archeologie of mijnbouw."

"De magnetometer was een belangrijke meerwaarde voor het projectvoorstel dat we hebben ingediend", zegt Tim. "ESA heeft trouwens interesse geuit om verder met de magnetometer te experimenteren."

Aan de ballonlancering ging een intensieve periode vooraf van selectieprocedures en feedbackrondes. Door de combinatie van een doctoraatsonderzoek en het BEXUS-project, spendeerden de teamleden soms dag en nacht in het labo. Ilaria:▶

"Je leeft een jaar lang op een *rollercoaster*: tijdens de review-momenten krijg je een gigantische *boost* energie en dat zakt een beetje in als je weer thuis bent. Dan begin je te twijfelen of je wel de juiste prioriteiten stelt, maar uiteindelijk beland je op de *launch campaign* – de tien dagen durende periode waarin je de lancering voorbereidt – en dan leef je weer op adrenaline." Een stevige dosis passie en doorzettingsvermogen zijn dan essentieel. Rob: "Ik maakte onlangs een inschatting van de tijd die ik aan het project heb gespendeerd en dat kwam neer op zo'n 700 à 800 uur." Dieter verwoordt het treffend: "Het BEXUS-project is echt wel een 'plus' op je CV, maar ook een serieuze 'min' voor je sociaal leven."

TIJD VOOR EEN DUTJE

Vrienden en familie hebben hen misschien even moeten missen, maar ondertussen konden ze via sociale media – en op een gegeven moment ook via de pers – volgen waaraan de onderzoekers werkten. "Mijn vrienden en familie zijn niet bepaald geïnteresseerd in technologie of wetenschap, maar via Snapchat kon ik hen tonen waarmee ik bezig was. Ik probeerde hen er ook van te overtuigen dat we aan iets cools aan het werken waren", legt Steven uit. Naarmate het project vorderde, nam de interesse van buitenstaanders wel toe. Tim: "Aan de bezoekersaantallen op onze blog en de Facebookpagina kon je zien hoeveel mensen ons volgden. En toen we *Het Journaal* (VRT) en de kranten haalden, kregen we daar ook veel leuke reacties op."

In oktober 2016 volgde dan de lancering van de ballon, vanop het *Esrange Space Center* in Kiruna (Zweden). De grote finale! En als kers op de taart van het project: een laatste uitputtingsslag. Ilaria: "De lancering van 'onze' ballon was gepland om 7.30 uur, maar de *countdown procedure* startte al om 3.30 uur – 's nachts! Ondanks een gebrek aan slaap, begin je alles

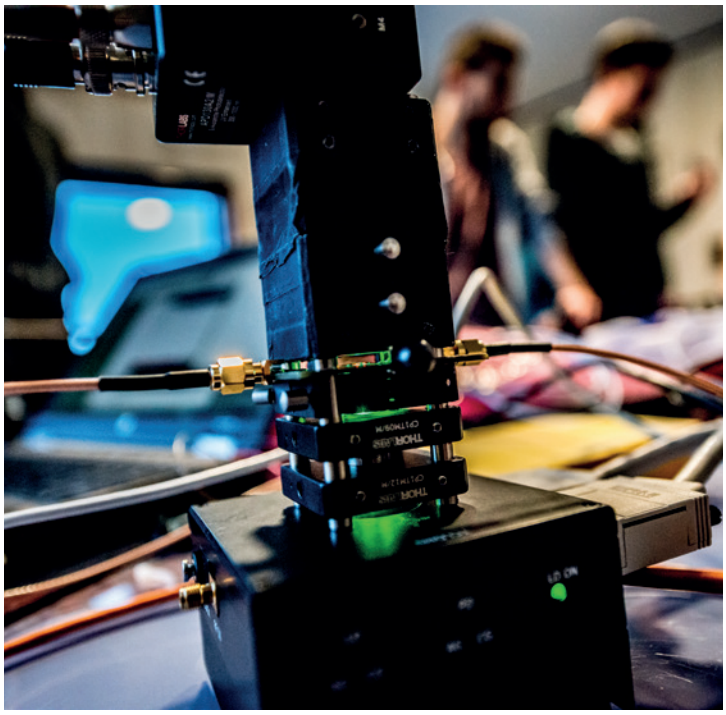

voor te bereiden, doe je nog een paar laatste tests, terwijl je voortdurend gestresseerd bent omdat je niet weet of alles wel zal werken zoals het zou moeten."

Hoewel de lancering heel veel tijd in beslag nam, was de ontlading groot toen die met succes uitgevoerd was. De ballon vloog ongeveer 2,5 uur in de stratosfeer – op een hoogte van 32 kilometer. Daarna werd de ballon losgeknipt en viel de gondola – met daarop de experimenten – naar beneden. Rob: "Dat is het moment waarop je voelt dat de adrenaline begint te zakken. Alles is goed verlopen, de data zijn goed binnengekomen. *(Lacht)* Dan is het tijd om een dutje te doen."

TANK

Wat dan de grootste verrassing was tijdens het project? *(In koor):* "Dat alles werkte zoals het moest werken op het moment van de lancering." Tim: "Je verwacht je toch aan het slechtste scenario. Maar wanneer alles dan tóch in de plooi valt, is dat fantastisch!" Een geslaagde lancering is natuurlijk één ding, het belangrijkste was nog dat ook de data van de zonnecellen en magnetometer met succes geregistreerd werden tijdens en na de vlucht.

Mission accomplished, dus. Al was het nog spannend…"Tijdens het diner, na de lancering, kwamen er foto's binnen van de helikoptercrew die de gondola ging ophalen: de parachute in een boom, de gondola op z'n kop met twee panelen in de grond geboord. We hielden al weddenschappen over hoeveel experimenten eraan zouden zijn", vertelt Steven. "Maar bij het demonteren bleek dat alles de harde landing overleefd had." Rob: "Het mechanische ontwerp was intact, niet eens een krasje! We hadden onmiddellijk opnieuw kunnen vliegen als het nodig was. *(Lacht)* Daarom spreken we nu over onze tank."

ZWARTE GAT

Team OSCAR kijkt tevreden terug op het experiment, ook al moeten er nog testen in het labo volgen en moeten de resultaten verwerkt worden. Lonkte het zwarte gat? Dieter: "Oh ja! Niks is nog cool als je een ballon de ruimte in hebt gestuurd!." Want: een dag later was het weer *business as usual*. "Zondagavond waren we thuis en maandag stond ik om 8.30 uur les te geven. Ik vertelde de studenten dat we iets fantastisch gedaan hadden. Maar een half uur later vielen ze alweer in slaap. *(Lacht)* Toen stond ik weer snel met mijn voeten op de grond. Gelukkig is er nog een doctoraatsonderzoek om die leegte op te vullen…"■

BINNENPLAATS OUDE GEVANGENIS

‘K-DOLL’

BOB DE GROOT (2016)

Op campussen Diepenbeek en Hasselt staan/hangen tientallen kunstwerken, elk met een eigen geschiedenis en symboliek. *Nu weet je het!* zoomt elke editie in op één kunstwerk.

Deze reuzepop – *K-Doll (Kiwanis Doll)* – kleurt sinds mei de binnenplaats van de Oude Gevangenis. De pop (2,20 meter groot) werd versierd door kunstenaar Bob de Groot en door de UHasselt aangekocht voor het goede doel: het ‘pop’-project van Kiwanis. Dat ondersteunt de verspreiding van therapeutische poppen in ziekenhuizen en zorgcentra waar ze als ‘katoenen vriend’ jonge patiëntjes troosten/geruststellen/bijstaan…

BART JANSSENS (ARK)
DOET AAN ULTRA TRAIL-LOPEN

DOOR DE WIND, DOOR DE REGEN, DWARS DOOR ALLES HEEN

"Misschien ben ik een beetje sadomasochistisch", lacht Bart Janssens (ARK) ergens tijdens het gesprek met *Nu weet je het!*. Tja, oordeel even zelf: deze 'ultra trailer' loopt meer dan 42 kilometer *off-road*, door bossen en duinen, over smalle bergpaden, stevig bergop en bergaf. Hoe extremer, hoe beter. "Mijn grenzen verleggen, dáár doe ik het voor."

"Uithouding ter land en ter zee", zo omschrijft Bart Janssens (doctor-assistent aan de faculteit ARK) zijn hobby. "Ik houd van de combinatie van het extreme en de natuur en tast graag de grenzen van het onmogelijke af. In *Ultra Trail* komt dat allemaal samen: je loopt bijna dwars door de natuur heen, soms in extreme weersomstandigheden, meer dan 42 kilometer lang."

Hoe lang doe je dat al?
Ik ben altijd een sportieve jongen geweest, zo speelde ik vroeger onder meer tennis en ging ik al eens lopen of fietsen. Op mijn 30ste ben ik me beginnen toe te leggen op langeafstandstriatlon, sinds drie jaar focus ik me uitsluitend op lopen.

Waarom die switch?
Als je aan een triatlon wil deelnemen met enige ambitie, dan moet je toch 20 tot 25 uur per week trainen. Dat was moeilijk te combineren met mijn doctoraat en praktijk. Nu loop ik doorgaans 10 tot 15 uur per week, waarmee je al heel wat kilometers kan afmalen. Haspengouw is met zijn mooie heuvels natuurlijk een ideaal decor. Af en toe trek ik naar Voeren, Luxemburg, Malmedy... Of naar Zwitserland en Noorwegen.

Geen vlak parcours voor jou, blijkbaar...
(Lacht) Als voorbereiding op de *Ultra Trail du Mont Blanc* moést ik de heuvels en bergen wel opzoeken. Je moet je tenslotte kwalificeren voor die wedstrijd. In de aanloop heb ik wel tot 200 kilometer per week getraind. Uiteindelijk ben ik 133ste geëindigd op 2.500 deelnemers, met een tijd van 32 uur en 42 minuten. Of ik tevreden was? Op basis van eerdere wedstrijden had ik op een betere tijd en plaats gehoopt. Dat zat er zeker in, maar na 80 kilometer wilde de maag niet meer mee. Dat ik mentaal sterk bleef tijdens de overige 90 kilometer, daar was ik dan weer wél tevreden over.

Gaat het er hard aan toe tussen de deelnemers?
Bij een triatlon heb je véél competitiviteit onder deelnemers, bij Ultra Trail is er meer kameraadschap. Het is bijna een overlevingstocht, een avontuur: deelnemen en finishen zonder al te veel schade komt op de eerste plaats. Je zaagt en klaagt tegen elkaar en als je een andere deelnemer kan helpen, dan doe je dat ook.

Hoe gevaarlijk is Ultra Trail?
Wedstrijden spelen zich vaak af in het hooggebergte. Er zitten dan ook vaak sterke afdalingen en sneeuw- en ijsvlaktes bij, dus je moet opletten voor valpartijen. Ik heb achteraf gehoord dat er bij de *Ultra Trail du Mont Blanc* mensen in een ravijn gevallen zijn – gelukkig zonder veel erg. Om maar te zeggen: het kán gevaarlijk worden. Mijn familie vindt het dan ook maar niks *(lacht)*.

SPARTAANS

Wat zegt deze hobby over jou als persoon?
Dat ik steeds verdere stappen wil zetten op mentaal en fysiek vlak. Af en toe eens uit de comfortzone van elke dag treden, de gezonde manier van leven en de natuur opzoeken, het Spartaanse… Ik houd daarvan. Ach, een losbol was ik nooit en zal ik nooit worden.

Zo'n leven volhouden, is dat niet moeilijk?
Ja, maar niet hét moeilijkste. Dat is de combinatie met werk. Er zijn momenten dat ik er een stevig ritme op moet nahouden: 5 uur 's morgens uit bed, 5.30 uur trainen, vaak een middagsessie en soms nog een avond/nachttraining. Ik doe dat graag, plus: tijdens het trainen krijg je vaak de beste ideeën.

Ben jij eigenlijk hard voor je studenten?
Ze moeten hard werken en resultaat boeken. Dus ja: ik verlang ►

best veel van hen. Volhouden, doorbijten, niet opgeven – dat is een houding die ik meeneem naar mijn werk. Maar ik ben best een begripvolle docent, hoor.

PIZZA HAWAÏ

In 2013 nam je ook deel aan de Ironman Triatlon World Championship in Hawaï. Was dat afzien of kicken?

Beide. *(Lachje)* De warmte, vochtigheid en wind maken het parcours loodzwaar, maar met de hele sfeer rond de wedstrijd wordt het ook heel mooi. Uiteindelijk finishte ik in 9 uur 45 minuten, een goede persoonlijke tijd. Het was mijn vierde *Ironman* en laatste. Ik had m'n doel bereikt en ging op zoek naar een nieuwe uitdaging. Dat werd dus *Ultra Trail*.

Maar hoe kóm je op de Ironman Triatlon World Championship?

Je hebt een heus *Ironman*-kwalificatiecircuit, per leeftijdsgroep. Je hebt je ticket pas beet als je in een wedstrijd bij de top eindigt binnen je leeftijdsgroep. Atleten leven daar vaak jaren naar toe, slechts weinigen slagen in hun opzet. Ik weet nog dat ik me in de *Ironman* in Zürich kwalificeerde en dat ging vieren met… een pizza Hawaï. Daarna ben ik op reis vertrokken – een trektocht in de bergen. Maar een week later pikte ik mijn trainingsschema weer op, want ik had niet zo veel tijd meer: het WK stond gepland voor twee maanden later.

GOESTINGSKES

Wat is je volgende uitdaging?

Weet ik nog niet zo goed, maar er zijn een paar *vieze goestingskes*. Zo is er de *Spartathlon* van Athene naar Sparta, een van de bekendste ultralopen ter wereld, bijna 250 kilometer lang. Of de *Marathon des Sables* in de woestijn van Zuid-Marokko. Maar omdat ik tegenwoordig weer wat meer op de fiets zit en het vernieuwde zwembad in Hasselt wel heel aanlokkelijk is, lijkt een dubbele of driedubbele triatlon op termijn me ook wel wat.

Is het moeilijk kiezen?

Momenteel wel. Dé vraag is vooral: wat kan ik volgend jaar mentaal nog aan? Waar kan ik me voor opladen? Waar voel ik passie voor? De beslissing valt snel, nu wil ik eerst lichaam en geest even laten herstellen.

Zegt een wedstrijd zoals Dwars Door Hasselt jou eigenlijk nog iets?

Dat was mijn eerste loopwedstrijd ooit. Nu neem ik enkel bij wijze van training aan dergelijke wedstrijden deel. Maar ik ga ook graag kijken, hoor: al die deelnemers tot het uiterste zien gaan en er voldoening uit halen, *schoon* om te zien.■

HET CIJFER

8,5

Het aantal ton grond dat er maximaal in één ecotron (één klimaatkamer, dus) past – inclusief wortels en planten. De *Ecotron Hasselt University* telt in totaal twaalf klimaatkamers.

FRANK NEVEN OP WERKBEZOEK BIJ GOOGLE

"JALOÉRS OP DATASETS"

Zelf is Frank Neven (WET) de eerste om zijn werkbezoek aan Google te nuanceren. Maar een UHasselt-professor die door 's werelds meest iconisch internetbedrijf wordt uitgenodigd voor een 'gastcollege'? Dat is op zijn minst een gesprek waard in *Nu weet je het!*.

Een uitnodiging versieren voor een werkbezoek – inclusief voordracht, rondleiding, informele gesprekken – aan Google (of welke topinstelling/bedrijf ook) gebeurt niet door een simpel e-mailtje te versturen. Frank Neven: "Onze onderzoeksgroep *(Databases en Theoretische Informatica, red.)* won op een Amerikaans congres rond Big Data twee jaar op rij een prijs voor beste wetenschappelijke bijdrage. Dat heeft heel wat losgemaakt. Zoals een uitnodiging om een *keynote* te geven op een conferentie in San Francisco. En dat leidde dan weer tot de vraag van Google of ik onze onderzoeksresultaten ook eens op hun hoofdkantoor wilde komen presenteren."

Die prijzen deden het 'm, dus?

Niet alléén. Je mag gerust stellen dat onze onderzoeksgroep een autoriteit is op het gebied van database-theorie. Kijk maar naar onze wetenschappelijke publicaties. Maar prijzen zijn natuurlijk belangrijk: je puurt er bekendheid uit. Ze zijn bovendien een bevestiging van je werk én helpen bij het aanboren van onderzoeksfinanciering – zeker in de competitieve academische wereld.

Wat ben je bij Google eigenlijk gaan vertellen?

Bedrijven zoals Google sprokkelen vandaag enorme hoeveelheden data over ons koop- en surfgedrag. Die gigantische schat aan informatie willen ze natuurlijk gaan analyseren, maar al die data passen niet op één computer. Je moet die gaan verdelen over meerdere computers. Dan is de vraag: hoe kunnen die computers optimaal samenwerken? Hoe laat je dat zo efficiënt mogelijk verlopen? Ons fundamenteel onderzoek helpt die data, via de ontwikkeling van algoritmes, sneller bij elkaar te brengen.

Maar Google heeft dus ook zélf onderzoekers die zich daarmee bezighouden…

Sterker nog: Google is *koploper* in het Big Data-onderzoek. Maar wat het bedrijf onderscheidt, is dat het óók oog heeft voor resultaten uit fundamenteel onderzoek die overdraagbaar zijn op nieuwe technologieën. Dat heeft de nodige vruchten afgeworpen, want Google staat al jarenlang aan de top. En de datasets die ze tot hun beschikking hebben om testen op uit te voeren, daar kunnen wij alleen maar jaloers op zijn.

Welke vragen kreeg je zoal voor de voeten geworpen tijdens je bezoek?

Het waren zéér gedetailleerde, zéér technische vragen. Mijn publiek bestond uit enorm slimme mensen die meteen begrepen wat ik vertelde. Dat maakte, eerlijk gezegd, wel indruk op mij. Tijdens mijn gesprekken ontdekte ik ook dat er twee mensen bezig zijn met de *implementatie* van een theoretisch raamwerk – 'gedistribueerde Datalog' – die wij nog volop aan het bestuderen zijn. Het zoveelste bewijs dat Google op technologisch vlak vooruitloopt.

Maar wil dat dan niet zeggen dat je onderzoek achterhaald is?

(Lacht) Néén. Dat wil vooral zeggen dat wij op de goede weg zijn. Hun toepassing is eigenlijk een bevestiging van ons denkwerk. Bovendien: je komt zélf weer tot nieuwe inzichten. Dingen waar wij niet aan gedacht hadden en waar je als onderzoeker dus weer mee aan de slag kan.

SNOEPWINKEL

Je bent ook bij Facebook geweest…

Dat was eerder toevallig. Een oud-student van ons, Jeroen Vaelen, werkt voor Facebook in Londen en was op hetzelfde moment in Silicon Valley. Hij nodigde me uit voor een bezoekje aan het hoofdkwartier aan Hacker Way. Wat me daar opviel, was hoe jóng die werknemers – veelal twintigers – wel zijn.

Heb je nog meer bedrijven bezocht in Silicon Valley?

Ik bezocht ook een collega in Stanford en onderweg kom je dan langs bedrijven zoals Apple, Adobe of Evernote. *(Lacht)* Ik had liever nog wat meer aan *tech-toerisme* gedaan, ja. In Silicon Valley voel je je als een kind in een snoepwinkel.

Van die bedrijven is bekend dat ze hun werknemers zéér goed in de watten leggen. Iets van gemerkt?
Google-personeel mag inderdaad niet klagen. Het is bijna een stad, met restaurants en gymzalen. Werknemers kunnen er zelfs hun wagen laten herstellen, als ze thuis al niet worden opgepikt met een speciale Google-bus. Ook dié hele infrastructuur is best indrukwekkend om te zien.

STAGES

Liggen er nog plannen voor meer samenwerking met Google op tafel?
Google biedt doctoraatsstudenten en onderzoekers van over de hele wereld de kans om stage te komen lopen. Die plekken zijn natuurlijk gegeerd, je moet een zwaar selectieproces doorlopen. Ook de UHasselt probeert daar kandidaten voor aan te porren. Een doctorandus van mij is momenteel bezig met zijn applicatie. En Bram Bonné, die voor EDM/iMinds werkt, is ook drie maanden op Google-stage geweest. En hun verhalen kunnen onze studenten dan weer inspireren. Héél belangrijk.

GOOGLE GEEFT GELD VOOR LESSEN 'LEREN PROGRAMMEREN'

UHasselt, UGent en KU Leuven hebben van Google geld gekregen waarmee ze hun lessen 'leren programmeren voor leerkrachten' kunnen financieren.

"Samen met Wim Lamotte diende ik een project in rond opleiding voor leerkrachten en blijkbaar vond Google het belangrijk genoeg om er financiering voor vrij te maken. Het gaat om slechts 10.000 euro per jaar, maar het is niettemin een mooie duw in de rug", zegt prof. dr. Frank Neven. De UHasselt organiseert op jaarbasis vijf lessen 'computationeel denken' voor leerkrachten middelbaar onderwijs.

www.uhasselt.be/Progra_meer

VLUP-INVASIE IN HOLLAND

Voor het traditionele VLUP-weekend viel de keuze dit jaar op Noord-Holland en Amsterdam, met een mix van cultuur en natuur. Een reis waarin de *poepsjieke* grachtenpanden en dito kunstwerken in Amsterdam werden afgewisseld met de typische windmolens, rustige vissersdorpjes en gezellige havenstadjes langs de IJsselmeerkust. Het Zuiderzeemuseum – met allerlei weetjes over het vissersleven – kon natuurlijk moeilijk op het programma ontbreken…

ANTWERPEN ONDER DE GROND

Begin november trok VLUP 'ondergronds'… Met een gids ontdekten deelnemers het ondergrondse waterstelsel van Antwerpen. Na een boottochtje wandelden ze in het halfduister langs overdekte vlieten, vesten en sluizen. Een tocht waarbij middeleeuwse gewelven stap voor stap hun geheimen onthulden…

VLUP MET ONS MEE!

WORDT VERWACHT
- 8 en 15 februari 2017
Workshop Creatief met klei
- 26 maart 2017
Schlagerfestival
- Na paasvakantie
Latinadans
- Eind augustus 2017
Pretparkbezoek Efteling
- Eind oktober 2017
VLUP-Quiz
- 19 november 2017
Sinterklaasfeest
- November 2017
Bezoek Sintpaleis

IDEEËNBUS
Heb je ook nog een idee, laat het ons dan weten via onze ideeënbox!

Met pensioen, maar nog geïnteresseerd in onze VLUP-activiteiten? Stuur dan een e-mail met je naam en e-mailadres naar ***esther.stevens@uhasselt.be.*** Wij houden je regelmatig op de hoogte!

Voor een overzicht van alle activiteiten, updates en inschrijvingen kan je terecht op **www.uhasselt.be/VLUP**

FEESTEN MET SINTERKLAAS

Op zijn tocht door het land is Sinterklaas de UHasselt gelukkig niet vergeten. Op 20 november streek de man met zijn Pieten neer op campus Diepenbeek, waar hij ieder kind persoonlijk toesprak. De kleinsten konden zich helemaal uitleven op de agora, die voor enkele uren een heus speelparadijs was. "Het Sinterklaasfeest is ons grootste en populairste VLUP-event. Veel dank dus aan alle vrijwilligers die hard hebben gewerkt aan dit kinderfeest", aldus voorzitter Heidi Cardous.

CREATIEF IN MAKERSPACE

Collega Tom De Weyer ontving VLUP in oktober op een van de creatiefste plaatsen van de campus: Makerspace. Tijdens de workshop konden deelnemers hun creativiteit de vrije loop laten en maakten ze onder meer een geschenkdoosje en juwelenkistje. Wel zo handig met Kerstmis in aantocht…

WIJN MET SMAAK

Jos Veijfeijken (Wijnhuis Vinas) wijdde collega's op 17 november in de geheimen van wijn in. Na de theorie over aroma's, kleuren en smaken volgde de actie. Op het menu vier witte en vier rode wijnen, waarbij iedereen werd uitgedaagd om de druivenrassen en wijnstreken te vergelijken. Leerrijk én lekker, dus.

KRAKENDE HERSENEN OP VLUP-QUIZ

Drieëndertig ploegen streden eind oktober voor eer en glorie tijdens de (steeds populairder wordende) VLUP-Quiz. Naar goede gewoonte kregen deelnemers vragen voorgeschoteld die je hersenen doen kraken. Actualiteit, sport, muziek, wetenschap, UHasselt, tv-tunes… Het passeerde allemaal de revue. Uiteindelijk trok team *Missing Link* (foto) aan het langste eind.

AUDIËNTIE OP SINTPALEIS

Nog meer Sinterklaas, want in november mocht VLUP op audientie in diens favoriete winterverblijf: Alden Biesen. De kleine en grote bezoekers werden er wegwijs gemaakt door de Pieten, die voor de gelegenheid hun coolste kunstjes opvoerden. Een ontmoeting met De Man zelve mocht natuurlijk niét ontbreken…

FIRST WE TAKE THE BEGUINAGE, THEN WE TAKE THE TOWN *

U kon het overal lezen: het allesziende oog van de UHasselt viel op het Begijnhof. Formeel luidt het dat die site bijzonder waardevol is om de faculteit Architectuur en kunst de ruimte te bieden om zijn arsenaal aan creativiteit te laten botvieren op de stad. De buitenstaander loopt hier achteloos in mee, want wie haalt het in zijn hoofd om te ontkennen dat architecten in spe in de stad thuishoren en niet in verzopen weilanden? Wat dezelfde buitenstander (nog) niet ziet, is dat dit voornemen enkel het resultaat is van een doordacht rijpingsproces in het geniale brein van onze rector. Met als enige missie: Hasselt veroveren.

Het isolement in Diepenbeek was van oudsher een doorn in het oog onze rector. Meteen na zijn aantreden in 2004 creëerde hij een *task force* om zijn doel te realiseren. Een aantal stappen die hieruit voortvloeiden, zijn u bekend, andere welllicht minder.

Met de opening van de stadscampus in Hasselt in 2012 forceerde de rector een eerste uitbraakoperatie uit Diepenbeek. Maar deze strandde op de buitenkant van de Groene Boulevard. De *Hasselt Wall* gaf zich niet meteen prijs. Volgens waarnemers onderschatte de UHasselt het feit dat het stadsbestuur de universiteit (en inherent daaraan verbonden het zootje ongeregeld van proffen en studenten) liefst buiten de stadskern houdt. Men zou voor minder: over twee jaar herdenken de *anciens combattants* onder ons Mei '68. En Hasselt herbergt overigens nog altijd een monument dat de jihadisten van de Boerenkrijg bejubelt. Sommigen roddelen zelfs dat het *blood, sweat and tears* heeft gekost om de Hasseltse variant van het *Trumpplan* – zijnde: prikkeldraad rond de nieuw gebouwde studententorens met daarvoor een keurig (Stad van de Smaak) aangelegd mijnenveld – af te voeren. De rector restte dus niets anders dan wezenloos met de hulp van *Mappy* te becijferen dat het rectoraat nog altijd 630 meter (of negen minuten stappen) verwijderd is van het stadhuis.

Pas met de intrek in het voormalige refugehuis van de Herkenrodeabdij vestigde de UHasselt een volwaardig bruggenhoofd aan de binnenzijde van de Boulevard. Waarom nu juist deze locatie? Velen verwijzen in een bui van tergende oppervlakkigheid naar het historische belang van deze site. In het bijzonder naar de oorspronkelijke functie van dit gebouw: onderdak bieden aan het convent van Herkenrode in geval van oorlog en oproer. Zo citeerde onze beheerder tijdens de betrokken zitting van de raad van bestuur van de UHasselt lyrisch uit een historisch werk: *"De zusters leefden er als koordames. Iedere dag woonden zij de mis bij en zongen zij samen het officie"*. Verschillende bronnen vullen dit verhaal wel aan met getuigenissen hoe in tijden van rampspoed de conversen (of de werkzusters – versta het vrouwelijke proletariaat – uit Herkenrode) voor de genoemde koordames (doorgaans van adellijke komaf) dagelijks niet alleen mondvoorraad, maar ook hectoliters wijn naar het refugehuis versleepten. Het hoeft geen betoog dat dit laatste aspect de oenoloog in de rector meer dan bekoorde. Maar ook dát was niet zijn belangrijkste beweegreden. Wél dat de afstand tussen het toekomstige rectoraat in de Herkenrodesite en het stadhuis kromp tot 623 meter. Maar wel nog negen minuten stappen. *Trop is te veel*, dacht de rector.

Waarop hij zijn troepen aanvoerde bij de overrompeling van het Begijnhof van Hasselt. In tegenstelling tot wat het geval was bij de verovering van de Herkenrode refuge, trof hij er geen wijnvoorraad aan *(kon ook niet anders, rekening houdende met de socio-demografische achtergrond van de gewezen begijntjes)*. Maar hij straalde toen zijn iPad uitwees dat de afstand naar het stadhuis nog maar 491 meter bedroeg – of zeven minuten stappen (of waardig voortschrijden in het geval van de academisch hoogste in rang).

Zelfs in zijn onmiddellijke omgeving kon niemand de rectorale fixatie op de afstand naar het stadhuis afdoende verklaren. Tot hij op een morgen aan een loslippige decaan (die ooit een boekje over burgemeesters schreef) tijdens de tweewekelijkse *colloque singulier* op de man af vroeg: *"Zeg ne keer, zo ne burgermeestersjerp, moet ge die met de rode of zwarte band omhoog dragen?"*. En daarop apetrots zijn baret bovenhaalde met de nieuwe goud geborduurde inscriptie *'Make Hasselt Great Again'*. Uitgerekend die ochtend waarop de kranten kopten met de transfer van Kris Peeters uit Puurs naar Antwerpen.

P.O. Werpoint

** Vrij naar Leonard Cohen (1934-2016)*

DE PRIJSVRAAG

Doe mee aan onze prijsvraag en maak kans op een leuk UHasselt-gadget. Winnen was nog nooit zo gemakkelijk, want het juiste antwoord vind je ergens in deze editie… Succes!

IN WELKE TIJD FINISHTE BART JANSSENS IN DE 'ULTRA TRAIL DU MONT BLANC'?

Mail je antwoord **vóór 30 januari** naar nieuws@uhasselt.be Een onschuldige hand beslist over de uiteindelijke winnaar! Die krijgt een exclusieve **UHasselt-flagbag** cadeau.

Het antwoord op de vraag hoe de 'jeugdliefde' van de rector heette, was: astronomie. Winnaar **Wouter Duchateau** *(FIN) wist dat en kreeg een UHasselt-powerbank mee naar huis.*

Gespot IN 'T GEVANG

WÉÉR DE WARMSTE UNIEF!

Ook dit jaar was de UHasselt weer in de ban van *Music For Life* (de solidariteitsactie van *Studio Brussel*). Meer dan 70 acties maakten van de UHasselt voor het tweede jaar op rij de warmste universiteit van Vlaanderen. Studenten en personeel liepen, wandelden, kookten, bakten, aten, dronken, sportten… zich werkelijk de ziel uit het lijf. Of haalden een gadget met - het weldra oude - UHasselt-logo in huis (zoals collega Mayte Gomez Sanchez). En de opbrengst van dat alles ging onder meer naar *Youth At Risk Vlaanderen*.